Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVI
SERIA II
Nr. 9675

6 PAGINI
30 BANI

JOI
3 IULIE
1980

Generația CEAUȘESCU

generația muncii libere și demne, generația gîndirii și acțiunii revoluționare

15 ANI de ctitorie revoluționară

DESTINE-ARGUMENT PENTRU O DESCHIDERE DE CALE

ÎN 1965 LIVIA MĂLAI, IOAN TEODOR ASLĂU ȘI DORINA PODARIU ERAU PIONIERI. EI SÎNT, ACUM, ÎN 1980: INGINER, TEHNICIAN PROIECTANT, ASISTENTĂ MEDICALĂ. NIMIC NEOBIȘNUIT. 15 ANI CONSTITUIE PENTRU ORICINE UN RĂSTIMP PE SCARA EVOLUȚIEI INDIVIDUALE. PENTRU NOI TOȚI ȘI PENTRU FIECARE ÎN PARTE, INTERVALUL LA CARE NE REFERIM REPREZINTĂ **UN PARCURS DE REFERINȚĂ**. MATCA UNEI GENERAȚII CARE SE CONTUREAZĂ ÎN TERMENI PERSONALI DIN ÎNAINTAREA GENERALĂ A VÎRSTELOR ȘI SE AȘAZĂ ALĂTURI DE ELE SUB ARCUL DE BOLTĂ AL ACESTUI MOMENT ISTORIC CARE ESTE CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI. SE ASAZĂ, CONVINGĂTOR ȘI ARGUMENTAT, O CERTITUDINE ȘI O MOTIVAȚIE CLARE LA SCARA ÎNTREGII NAȚIUNI DESCIFRABILE ÎNSĂ ÎN FIECARE DINTRE DESTINELE DIN CARE SE COMPUNE ACEASTA. IATĂ TREI ASEMENEA DESTINE-ARGUMENT. ELE APARȚIN TINERILOR NUMIȚI ÎN DESCHIDEREA ACESTOR RÎNDURI.

SUB SEMNUL CONȘTIINȚEI UTILITĂȚII

S-a scurs destul timp de cînd Livia a ascultat basmul Greu-oceanului. De cînd a aflat că, fără soare, pămîntul se poate scufunda într-un întuneric nesfîrșit, rece, ucigător. Anii au trecut și fetița de acum un deceniu și jumătate semnează, la puțin timp după terminarea facultății, proiectul unei instalații solare. „Închide" și ea astrul, de fapt o parte din puterea lui incalculabilă, nu pentru a se răzbuna, pentru a pedepsi oamenii, ci în folosul lor nemijlocit, în beneficiul lor imediat și statornic.

Între ce date de inimă și conștiință, de formare și perspectivă se înscrie traiectoria de pînă acum a tinerei inginere de la IPROTIM?

Cîteva repere pe care interlocutoarea mea le numește șanse, cîteva repere care au marcat nu doar evoluția Liviei, ci a întregii generații a cărei perioadă de formare s-a înscris în mareața perioadă de istorie nouă a ultimilor 15 ani: mai întîi „șansa" de a se pregăti pentru profesia aleasă într-un sistem de învățămînt structurat pe baze noi, pe principii moderne. Abordînd, în cuvîntarea rostită la Cluj-Napoca cu prilejul deschiderii anului universitar, problema corelării învățămîntului cu practica de cercetare și producția, secretarul general al partidului a operat acea **deschidere de cale** care a dat posibilitatea Liviei, colegilor ei de vîrstă să își exercite profesia încă înainte de a obține atestatul de specialist. Așa se explică semnătura studentei Livia Mălai pe proiectul unei instalații de filtroventilare contractată pentru metroul bucureștean. Așa se justifică și încrederea de a i se încredința, în calitate de șef de proiect, tinerei inginere răspunderea pentru proiectarea instalațiilor de preparare a apei calde cu ajutorul energiei solare.

Conștiința utilității, certitudinea lucrului cu sens și eficiență, mobilizează — îmi explica Livia Mălai — și ambiționează efectiv. Sistemul de încălzire la care au colaborat cîțiva tineri este de o simplitate dezarmantă. „Temnița" gîndită pentru a supune cu folos puterea soarelui este o cutie din aluminiu, cu un geam de sticlă în interiorul căreia se află o spirală, prin care circulă apa. „O simplitate" la care se ajunge după nopți de nesomn, după zile și săptămîni de căutări, răsplătite însă prin reușita, la parametri de eficiență sporiți și cu investiții minime. La poarta institutului de proiectări Timișoara sosesc vizitatori dornici să cunoască și dispuși să aplice proiectul Liviei Mălai.

473 de apartamente din municipiul Timișoara, 473 de familii deci, sînt primii beneficiari ai felului serios, interesant și util

SOFIA SCORȚARU-PĂUN

(Continuare în pag. a IV-a)

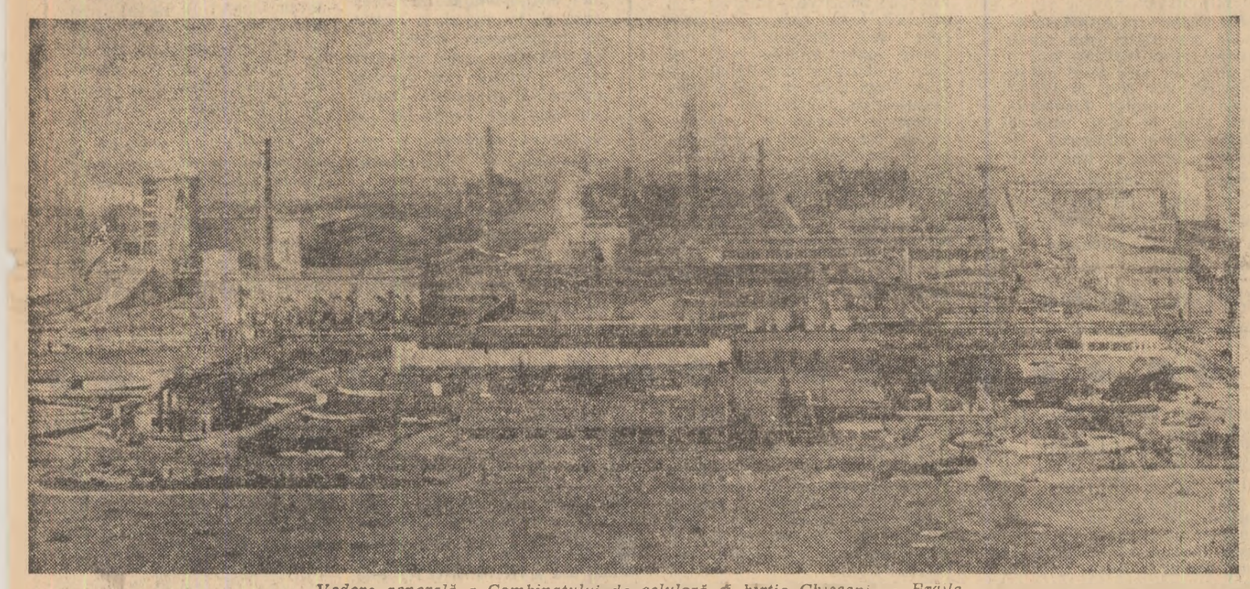

Vedere generală a Combinatului de celuloză și hîrtie Chișcani — Brăila

Foto: VASILE RANGA

În Editura politică a apărut:

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la Consfătuirea cu activul și cadrele de bază din cooperația de consum, cooperația meșteșugărească, cooperația agricolă de producție și consiliile populare

— 21 IUNIE 1980 —

ANUL DECISIV AL CINCINALULUI

- priorități
- preocupări
- inițiative

● La Întreprinderea „Electroputere" Craiova: **CALITATE FĂRĂ CUSUR, DAR... DUPĂ SERIOASE ÎNTÎRZIERI LA LIVRARE.** („Clasificarea" cauzelor nu trebuie să așeze în plan secund deficiențele de organizare a muncii și producției, ale activității organizației de tineret) ● Pe șantierele de construcții de locuințe din Gheorgheni: **DEFICITUL DE CONSTRUCTORI, SUPLINIT PROMPT DE ÎNTREPRINDERILE BENEFICIARE, DE ORGANIZAȚIILE U.T.C.**

(În pagina a 3-a)

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

CU SARCINILE PE ACEST CINCINAL ÎNDEPLINITE

Începutul celui de-al doilea semestru al anului a fost marcat, în cadrul Întreprinderii de utilaj chimic din Ploiești, printr-un succes însemnat — îndeplinirea principalelor prevederi ale actualului cincinal. Colectivul acestei unități și-a creat, astfel, posibilitatea ca pînă la finele anului 1980 să realizeze un plus de producție industrială estimat la 1,3 miliarde lei.

Colectivul Întreprinderii de confecții din Bîrlad și-a onorat integral sarcinile de export pentru perioada actualului cincinal, deși volumul producției destinate exportului a sporit la peste 80 la sută din totalul producției marfă, datorită solicitărilor din ce în ce mai mari ale unor firme din Italia, Anglia, Olanda, Franța, R.F. Germania și din alte țări.

DE LA RESTANȚE, LA DEPĂȘIRI DE PLAN

Cu toate că în primele luni ale anului înregistrase unele nerealizări, la producția fizică, datorită acțiunilor ferme întreprinse ulterior colectivul Combinatului de produse sodice din Ocna Mureș a reușit să recupereze în întregime restanțele și să încheie primul semestru cu o depășire a sarcinilor de plan de aproape 900 tone sodă calcinată și sodă caustică. Pe baza unui program concret de măsuri s-a efectuat repararea și întreținerea la un nivel calitativ superior a utilajelor, reducîndu-se, în ultimele trei luni, durata opririlor accidentale la numai trei ore, față de 24 ore cît s-a înregistrat în primul trimestru al anului. Folosirea cu randament sporit a potențialului tehnico-productiv și îmbunătățirea aprovizionării cu materii prime și materiale au avut ca rezultat creșterea indicilor de utilizare a mașinilor și instalațiilor de la 98,4 la sută cît a fost în primul trimestru al anului la 99,5 la sută în ultimele luni.

RITM DE MUNCĂ SUSȚINUT LA CANALUL DUNĂRE-MAREA NEAGRĂ

În toate punctele importante de lucru de pe traseul Canalul Dunăre — Marea Neagră activitatea se desfășoară în ritm susținut. Miercuri a fost înregistrat cel de-al 98-lea milion mc de pămînt și rocă excavat de la deschiderea lucrărilor pe acest mare șantier. Importante succese au obținut și constructorii celor două mari porți ale canalului: ecluzele de la Cernavodă și cea de la Agigea, unde sarcinile de excavații au fost realizate integral. Continuă în ritm intens turnarea betoanelor, în corpurile celor două ecluze încorporîndu-se, pînă la 2 iulie, 136 000 mc de betoane hidrotehnice și implantîndu-se 14 000 tone oțel-beton. De asemenea, s-a trecut la montarea porților batardou.

Pe un alt tronson al canalului, situat între km 40 și 43 unde constructorii au de învins probleme tehnice deosebite, determinate de condițiile de lucru sub pînzele de ape freatice și în straturile de argile roșii, se desfășoară concomitent lucrări de excavații și de construcție a celor 20 km de ziduri de sprijin ce vor mărgini albia canalului în zona Basarabi. Aici s-au turnat 32 000 mc de beton.

60 000 APARTAMENTE — UN NOU ORAȘ

Oamenii muncii din cadrul Trustului județean de construcții Galați — colectiv care și-a onorat sarcinile pe primul semestru al anului în curs cu mult înainte de termen — au predat recent beneficiarilor primele 100 de apartamente, în cel mai nou cartier gălățean situat în zona Portului. Prin acest fapt, numărul apartamentelor, construite în județul Galați, în anii socialismului, se ridică la 60 000. Mai mult de 80 la sută din aceste apartamente au fost construite în ultimii 15 ani, cînd în municipiul Galați au apărut noile și modernele cartiere Mazepa, Dunărea și Aeroport — adevărate orășele avînd fiecare o populație ce întrece pe cea a unui oraș de mărimea Tecuciului.

Grija față de recoltă înseamnă acum maximă operativitate la seceriș

Concentrarea amplă de forțe impusă de necesitatea realizării într-un timp scurt a volumului mare de lucrări ce trebuie efectuat în această perioadă a campaniei agricole reclamă, mai mult ca oricînd, o riguroasă organizare a muncii pentru folosirea la potențialul maxim a capacităților umane și mecanice de pe ogoare. Structurarea și planificarea în graficele zilnice de activități a tuturor utilajelor mecanice, precum și a echipelor de cooperatori la muncă trebuie să-și găsească o fidelă concretizare pe cîmp la seceriș, semănatul celei de a doua culturi, transportul și înmagazinarea recoltei de grîu și orz, strînsul și însilozarea furajelor, culesul fructelor și legumelor, la desfășurarea neîntreruptă a acțiunilor din sistemele de irigații. Bogata agendă de muncă impune o activă participare a tinerilor de la sate, a elevilor aflați pe șantierele muncii patriotice la strînsul recoltei, la efectuarea celorlalte lucrări de sezon. În acest sens este de datoria organelor și organizațiilor U.T.C. să asigure, prin acțiuni eficiente și operative, mobilizarea tuturor tinerilor în campanie pentru accelerarea ritmurilor de muncă. Din informațiile primite la redacție notăm organizarea unor astfel de acțiuni în județele Mehedinți, Teleorman, Constanța și altele, dar trebuie să subliniem că la nivelul comitetelor comunale ale U.T.C. se realizează încă timid încadrarea inițiativelor proprii ale tinerilor în rezolvarea sarcinilor stringente și multiple ale campaniei.

În pagina a 3-a: Raid-anchetă în Consiliul unic agroindustrial Mizil, din județul Prahova

2050 DE ANI DE LA FĂURIREA PRIMULUI STAT DAC CENTRALIZAT ȘI INDEPENDENT

ARGEDAVA

Una din problemele cele mai pasionante ale istoriei și arheologiei geto-dace este identificarea misterioasei cetăți pomenite în decretul emis de locuitorii orașului grec Dionysopolis (Balcic) concetățeanului lor Acornion pentru marile servicii aduse de el orașului. Unde era Argedava? Era această așezare locul unde a văzut lumina zilei marele Burebista? Sînt întrebări la care s-au dat diferite răspunsuri. Cea mai plauzibilă și de bun simț ipoteză consideră Argedava ca reședință a tatălui lui Burebista și, potrivit unor considerații etimologice și topografice, respectiva așezare ar fi de căutat pe Argeș, Argedava însemnînd **dava** de pe Argesis, nume presupus de V. Pârvan ca fiind al Argeșului pe vremea lui Burebista. Deocamdată cel puțin, cea mai importantă așezare getică de pe cursul acestui rîu a fost identificată, încă din secolul trecut, la Popești, com. Mihăilești, jud. Ilfov, pe malul drept al Argeșului. Cercetările arheologice sistematice efectuate în ultimul sfert de veac au confirmat că aici se află cu adevărat una din cele mai impunătoare **dave** din Cîmpia Română. Dacă va fi fost ori nu Argedava doar un nou document, pe care o șansă fericită ar putea să ni-l scoată oricînd la lumină, o va confirma. Pînă atunci să ne mulțumim cu ipotezele actuale și cu bogatele și interesantele mărturii arheologice.

Lucrez pe șantierul arheologic Popești din 1956. La început am condus doar un sector, apoi am avut în grijă întreaga lucrare. În anii din urmă, după o mică întrerupere a cercetărilor, am reluat, în calitate de responsabil, săpăturile sistematice. Așadar mi-a trecut prin mînă tot materialul descoperit aici și am fost martor la dezvelirea celor mai importante obiective. Dintre acestea se numără în primul rînd așa numitul „cartier rezidențial" despre care voi relata mai jos.

Așezarea de la Popești este situată pe un promontoriu lung desprins din terasa dreaptă a Argeșului — cea mai impozantă formă de relief de pe cursul inferior al acestuia, spun geografii. Acest pinten a fost secționat prin trei șanțuri de apărare care au determinat împărțirea lui în trei porțiuni distincte. Cea din vîrful promontoriului — locul numit „Nucet" — constituie un fel de acropole; aici se afla sediul puterii locale și aici locuiau mulți dintre luptătorii de vază. Porțiunea mijlocie, de aproape două ori și jumătate mai întinsă decît prima, se arată, de asemenea, a fi fost întens locuită dar urmele arheologice indică o clară diferență față de zona „Nucet"; locuințele au un inventar mai sărăcăcios, sînt mai modeste. Totul dă impresia unei relative diferențieri sociale între cele două zone. În sfîrșit, a treia porțiune — cea mai întinsă în suprafață — este foarte slab locuită. Este evident că avea funcția de loc de refugiu în vremuri grele pentru locuitorii satelor din împrejurimi (mai multe asemenea așezări rurale au fost identificate pe o rază de mulți kilometri în jurul cetății de la Popești) și pentru avutul lor mobil, respectiv cirezile de vite.

Vetre ale genezei noastre — vetre ale permanenței noastre

Cum era de așteptat, cercetările s-au efectuat mai ales în porțiunea din vîrful promontoriului și abia ulterior s-au executat sondaje limitate și în rest. Pe „Nucet" însă s-a descoperit un adevărat cartier rezidențial. Locuințele aveau pereții din lut și din bîrne iar acoperișul era, în multe cazuri, din țigle și olane, fapt întîlnit în Dacia doar la Popești. Un incendiu puternic a mistuit pe la începutul sec. I e.n. întreaga acropolă. Urmările acestui dezastru au fost dealtfel imediat înlăturate și construcții noi au fost ridicate aproape exact pe locul celor vechi. Acest incendiu însă a fost, pentru noi, arheologii, o binefacere, deoarece temeliile caselor au fost arse într-atît încît s-au întărit și au putut fi cu ușurință dibuite cu ajutorul șpaclului, instrumentul nelipsit al arheologului, ca bisturiul pentru chirurg. Procedîndu-se astfel, s-au putut destul de lesne degaja dărîmăturile și reconstitui conturul fostelor clădiri.

Așa am descoperit un complex

Dr. ALEXANDRU VULPE
cercetător științific principal la Institutul de arheologie din București

(Continuare în pag. a IV-a)

ETERNITATE

În fața Monumentului m-aștern,
În gînd pios și albă-nchinăciune;
În el ghicesc cum neamul meu etern,
Se-nalță peste vînt să mă adune.
Pe tălpi culeg sărutul lui de iarbă,
Și-n ochi aduc din zare timpul-ntreg;
Mă uit la piatră, piatra să-nțeleg,
Mă uit la timp, clepsidra să mă fiarbă.
Solemni, în piatră, dorm străbunii daci,
Stăpînitori de-apărurea pe glie;
Învingătorii le-au durat statuie,
Să urce pe-ai mileniilor araci;
Ca strănepoți să trecem peste ani,
Sub veșnic chip de daci și de romani...

ION VĂDUVA-POENARU

Prețioasa moștenire

La puține națiuni din lume, ca la cea română, conștiința istoriei a fost atît de trează, de activă dintru începuturile sale încît practic a polarizat toate celelalte manifestări ale sale, mai ales pe cele spirituale. Mi se pare de-a dreptul tulburător că primul document de limbă română, vestita „Scrisoare a Neacșului", era pornit din nevoia expresă a negustorului cimpulungean de a da știre judelui Brașovului „za lucrul turcului".

Primii noștri istorici și scriitori, cronicarii, aveau atît de stringentă conștiința misiunii istorice a scrisului lor încît cu greu am putea deosebi profesiunea de credință a unui cronicar, să zicem, Miron Costin, și a unui autor contemporan. Dacă Miron Costin în ale sale cumplite vremi scria „cît să nu uite lucrurile și cursul țării", scrisa fiind înainte de toate în inima sa, Mihail Sadoveanu, istoricul nostru cel mai mare poate, chiar dacă mijloacele sale de expresie sînt cele literare, ne mărturisește la sfîrșitul uneia din istorisirile sale de acum mai bine de trei sute de ani, din vremea cînd strămoșii erau încă dîrji — e vorba de romanul „Neamul Șoimăreștilor" — că a fost scrisă avînd în inimă „răsunetul durerii lor". Există, dealtfel, un adevărat tezaur literar-artistic al răsunetelor, unul din primele — mereu răscolitorul „Deșteaptă-te române" al lui Andrei Mureșanu, intitulîndu-se chiar așa: „Un răsunet". De la răsunetele la „Hora Unirii" a lui Vasile Alecsandri la „Răsunetul de la Crișana" al unuia din părinții muzicii noastre corale, Ion Vidu, pe buzele românilor au fluturat atîtea cîntece de o nepieritoare rezonanță patriotică deoarece, cum spun două versuri, din chiar cîntecul citat mai înainte: „Bate vînt dinspre Carpați / Și-mi aduce dor de frați". Patosul eroic insuflat de atîtea marșuri naționale constituie nota specifică plină de bărbăție, chiar într-un atît de copleșitor „Imn al eroilor" care odată cu presărarea foilor de lauri pe morminte formulează adevărate principii de educație patriotică în spirit eroic: „Pe copii la sînul vostru / Alintați-i cu-acest cînt. / Povestindu-le cu fală / Al eroilor avînt // Dezveliți tot adevărul / Și le spuneți tuturor / Cum muriră frații noștri / Pentru neam și țara lor".

Istoria — cartea cea dintîi a unei națiuni

Dezvelirea aceasta a adevărului, cu scopul nobil formulat încă de cronicarul citat mai înainte „de a pricepe cu cele trecute vremi pe cele viitoare", a devenit în zilele noastre adevărată politică de stat promovată cu clarviziune și consecvență de tovarășul Nicolae Ceaușescu atît în domeniul istoriei, cît și al educației. Este semnificativ din acest punct de vedere că în decursul unei singure luni, respectiv mai, țelurile vizionare ale unei asemenea politici menite să contribuie deopotrivă la asigurarea progresului real și rapid al societății socialiste și la crearea unui viitor al prieteniei și frăției popoarelor au fost pe larg abordate și clarificate de secretarul general al partidului atît în întîlnirea pe care a avut-o nu demult cu reprezentanți ai oamenilor de știință din domeniul istoriei cît și în cuvîntarea rostită la Forumul tinerei generații. **„Cea mai mare cinstire pe care o putem aduce trecutului de muncă și luptă al poporului nostru** — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, nu întîmplător tocmai la Forumul tineretului, sensul luminos al cunoașterii istoriei — **al oamenilor muncii este aceea de a face totul pentru dezvoltarea continuă a patriei, pentru întărirea necontenită a unității tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea politică a Partidului Comunist Român, pentru înaintarea neabătută pe calea socialismului și comunismului, întărirea independenței, suveranității și bunăstarea poporului".**

Regăsim în aceste cuvinte îndemnuri care vin de departe și de demult, pe care, ca nimeni

NICULAE STOIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

ȘANSA TINEREȚII

BUCURIA ÎMPLINIRII PROFESIONALE ȘI CIVICE

SOLOMON MARCUS

M-am întors zilele trecute dintr-o vizită în cîteva școli brăilene. O imagine care îmi stăruie este aceea a elevului Bogdan Negulescu din clasa a V-a a Școlii generale nr. 12. Talentul său matematic se manifestă cu o spontaneitate remarcabilă. La o lecție despre fracții, la care Bogdan dăduse răspunsuri excelente, am propus clasei următoarea problemă: după cîte zile termină un copil de mîncat un măr din care mănîncă în prima zi jumătate, apoi, în fiecare zi, următoarea jumătate din ce i-a rămas în ziua precedentă? Am propus-o avîndu-l în vedere, în primul rînd, pe Bogdan, pentru că știam că problema depășea nivelul clasei a V-a. Cu o intuiție sigură — și nu fără umor — Bogdan a răspuns corect după numai un minut: mărul nu se termină niciodată. — De ce? — Pentru că-l mănîncă prea încet...

Mi-am adus imediat aminte de un băiat de țăran din primii ani ai secolului nostru care impresiona, la fel, prin verva sa matematică, pe învățătorul său, dintr-o umilă școală din satul Valea Hogii, județul Vaslui. Pe atunci nu exista un învățămînt obligatoriu de zece clase; de fapt, nici cel de patru clase nu era obligatoriu. Analfabetismul lua proporții. Elevul la care ne referim, viitorul mare geometru Gheorghe Vrânceanu, unul dintre cei mai mari matematicieni români, putea foarte bine să rămînă să păzească vitele în satul natal dacă nu avea șansa unui învățător care să se ocupe în mod special de continuarea studiilor sale. Îmi aduc aminte cu emoție fiorul cu care regretatul academician Gheorghe Vrânceanu mărturisea, într-un prim plan al televiziunii, acest episod al vieții sale, acea șansă căreia îi datora totul.

Chiar totul? Dacă Gheorghe Vrânceanu nu s-ar fi dedicat studiului cu abnegația pe care azi întreaga școală matematică românească o cunoaște, ar mai fi ajuns el savantul care să reprezinte cu onoare țara sa la cele mai mari universități ale lumii? Nu ar fi rămas gestul învățătorului său unul pur gratuit?

Ce poate fi mai uman de-

(Continuare în pag. a II-a)

ziariștii colaboratori NE SCRIU

SATISFACȚIA MUNCII ÎMPLINITE

Majoritatea muncitorilor din cadrul atelierului de recondiționare — secția reparații capitale a Întreprinderii de reparații auto Suceava sînt tineri. Tineri care recondiționează lunar piese în valoare de circa 10 milioane lei pentru autocamioanele Roman Diesel. Romică Cojocaru lucrează aici de opt ani și datorită pasiunii cu care lucrează, a dobîndit un binemeritat loc printre fruntașii întrecerii socialiste. Pentru mărirea eficienței producției și pentru a recondiționa o gamă cît mai mare de piese de schimb a confecționat două dispozitive : unul pentru găurit capac puncte spate H 0835 — ce permite recondiționarea anuală a peste 1000 de bucăți, iar celălalt, dispozitiv de găurit și filetat — pirghie de reglare — cu ajutorul căruia se recondiționează circa 85—90 la sută din reperele uzate. Acesta permite recondiționarea a peste 2000 de repere pe an. Valoarea totală a pieselor cărora li se dă o nouă viață prin aplicarea acestor metode se ridică la 150 000 lei. O altă preocupare a sa este confecționarea unor repere din deșeurile rezultate de la alte locuri de muncă. Numai în ultima perioadă a realizat 150 de bucăți suport cilindru dublu de frînă, utilizînd materiale refolosibile.

L-am urmărit la locul său de muncă. I-am simțit încordarea, atenția și grija cu care căuta să aducă piesele uzate cît mai aproape de înfățișarea lor nouă. Am văzut satisfacția cu care preda la magazie noi repere recondiționate, repere ce nu se deosebeau de cele noi. Era satisfacția și bucuria muncii sale de fiecare zi. Bucurie demnă de un tînar comunist.

MIRCEA MOTRICI,
electromecanic radio, Suceava

VÎRSTE TINERE ÎN MEȘTEȘUGUL LEMNULUI

Încă din vara anului 1975, în cadrul U.F.E.T. Baia-de-Aramă, funcționează cu bune rezultate o modernă secție de prelucrare a lemnului în cherestea și ambalaje, unde muncesc cu hărnicie cetățeni din satele gorjene Celei, Apa Neagră, Pades și Văieni. Începutul a fost modest, cu o activitate restrînsă. Treptat, numărul muncitorilor a crescut de aproape 6 ori, ajungîndu-se la o activitate intensă, desfășurată la tensiunea înaltă a entuziaștilor angajamente uteciste, o muncă sprijinită îndeaproape de utilaje moderne, asamblate pe trei linii tehnologice într-o puternică hală uzinală. 80 la sută din personalul muncitor al unității îl reprezintă femeile.

Strunind zumzetul sacadat al gaterelor, al mașinilor pentru tivit, spintecat și lamelat trunchiuri de lemn, în fața platformelor de asamblare sau de-a lungul benzilor transportoare, tinerele lucrătoare ale „aurului verde", majoritatea nedepășind vîrsta de 24 de ani, transformă prețioasa bogăție a colinelor în diferite tipuri de traverse și ambalaje, cherestea, panouri agricole și industriale, realizînd lunar o producție în valoare de peste un milion lei. Produsele realizate de aceste tinere, ieri-simple localnice din Valea Motrului, astăzi — muncitoare entuziaste, se îndreaptă spre beneficiari ca T.C.H. București, I.J.C.M. Gorj, Fabrica „Unirea" Tg. Jiu, I.L.F. Tg. Jiu, I.M.P. Craiova, serele Ișalnița și întreprinderile agricole de stat din județele Gorj și Mehedinți.

ION ELENA
învățătoare

În afara rolului său didactic-experimental, Grădina botanică a Universității craiovene constituie pentru tineri și vîrstnici un plăcut loc de recreere. Aici pot fi admirate adevărate tezaure vegetale. Datorită meritului distinsului profesor Nicolae Suster, Grădina botanică este un atlas intercontinental de relief și vegetație. În jurul alelor ce secționează culturile, în urmă cu ani, au fost plantate peste 10 instalații de iluminare fluorescentă — tip pom, cu menirea de a spori farmecul peisajului. În prezent abajururile sînt smulse, globurile sparte, transformatoarele au dispărut, tijele de susținere sînt îndoite etc. Cine are datoria să întrețină această instalație și de ce nu și-o face?

Fototext: NICOLAE NEGULESCU
Centrul universitar Craiova

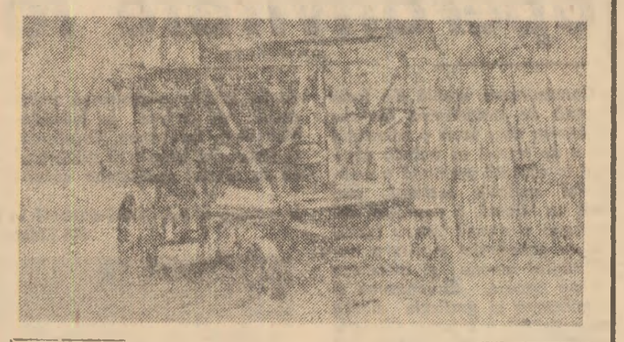

Ceea ce vedeți în imagine ar fi trebuit să fie o batoză. Nu mai este. Cît a fost în stare de funcționare „se bătea" pe ea locuitorii din mai toate satele comunei Brazii din județul Arad. Acum, cînd s-a defectat, cînd ploile au „poleit-o" cu straturi de rugină, zace abandonată în marginea satului Mădrigești. Ar putea fi reparată dar cine să o facă? Poate, că tot a venit vremea secerișului, se va găsi un sat de buni gospodari care să-i redea utilitatea

Foto : VICTOR DAIA, ION COTOI

În direct VACANȚA

„Atelierul fanteziei" își deschide porțile pentru 300 de mici inventatori din întreaga țară

Mărturisesc, am pătruns cu emoție și curiozitate în Casa pionierilor și soimilor patriei din Buzău. Aveam să văd „pe viu" celebrele machete ale unei lumi viitoare, care au adus copiilor de aici marele trofeu „Cutezători 2 000" și o binemeritată faimă. Dar, poate mai mult decît culorile pastelate în care pionierii își imaginează viitoarele orașe și parcuri, poate mai mult decît îndrăzneala cu care arhitectura lor se bazează pe energia produsă de valuri, de vînt, de soare, deci mai mult decît valoarea machetelor în sine, impresionează atmosfera de lucru, de adevărat atelier în care copiii se formează. Profesorul îndrumător, Dumitru Cadulenco se scuza pentru „dezordine". Dar în „Atelierul fanteziei", cum pe drept i se spune, domnește numai acea dezordine particulară a locului în care se muncește cu pasiune — cărți și reviste, cele mai variate unelte de muncă, pensule, vopsele. De aici au pornit (pentru a cuceri premii) machetele „Buzăul erei comuniste", „Tomis II — orașul petrolistilor de pe Marea Neagră" și recentele „Complex studențesc mondial realizat prin reducerea fondurilor de înarmare" și „Proiect de sere suprapuse" — aflate acum la București pentru a participa la ediția '80 a concursului de creație tehnico-științifică pionierească. Într-adevăr, nu se putea face o alegere mai bună pentru organizarea unei tabere a micilor inventatori din întreaga țară decît Buzăul, județul care deține în prezent marele trofeu. Pionierii, cazați în decorul feeric de la Arbănași, vor fi primiți aici, în „Atelierul fanteziei" unde gazdele își vor dezvălui cu generozitate secretele succesului.

Casa pionierilor va rămîne deschisă pînă la 15 septembrie cînd, firește, se va „redeschide" pentru o nouă generație de soimi ai patriei și de purtători ai cravatei roșii cu tricolor. În Clubul de vacanță asistăm la încheierea fazei municipale a concursului „Tot înainte". Primesc diplome Școala generală nr. 16 (locul I), Școala generală nr. 2 (locul II), și nr. 1 (locul III). O deținătoare a premiului I, Lidia Sturzu, ne mărturisește : „Tema actualei ediții, dedicată celor 2 050 de ani de la înființarea primului stat dac, centralizat și independent ne-a atras mult. Cred că am cîștigat pentru că am trecut dincolo de litera cărților, făcînd din istorie o adevărată pasiune. Am vizitat toate monumentele istorice și muzeele județului, am avut ca invitați în școală istorici și arheologi, am susținut comunicări științifice. Peste puțin timp toți membrii cercului vom porni într-o mare expediție prin Munții Apuseni, avînd ca scop tot cunoașterea vestigiilor civilizațiilor dacice și romane". O altă pionieră, Divina Adamovici, comandanta unității Școlii generale 1, ne prezintă alte acțiuni la care vor participa în această vacanță pionierii buzoieni : muncă patriotică, recuperarea deșeurilor, lucru la sere, manifestări sportive, culturale și artistice. Locul care va polariza cele mai importante dintre aceste acțiuni rămîne însă tot Casa pionierilor și soimilor patriei. I-am lăsat pe copii pregătindu-se cu înfrigurare pentru concursuri literare și sportive, pentru faza pe țară a concursului de navomodele. Premiile care dau strălucire Casei pionierilor obligă enorm. Toți cei care vin zi de zi aici, copii și profesori îndrumători, doresc ca fiecare nouă confruntare să confirme seriozitatea muncii depuse și pasiunea în spiritul căreia cresc specialiștii de mîine.

MONICA ZVIRJINSCHI

Pe plaja de la Năvodari
Foto : O. PLECAN

Cel mai frumos te bronzezi muncind la cîmp!

Timp de două săptămîni, orașul Zimnicea găzduiește o tabără de muncă patriotică, avînd ca participanți elevi ai școlilor generale nr. 1, 2, 3, precum și ai Liceului metalurgic din localitate. Nici zăpușeala, nici oboseala nu reușesc să eclipseze buna dispoziție care domnește printre elevii pe care i-am întîlnit la culesul cartofilor pe tarlaua I.A.S. Zimnicele. De pe cele 26 ha cîte le-au fost repartizate, neobosiții culegători reușesc să recolteze în medie 12—13 tone pe zi.

— Nici nu știm ce ne-am fi făcut fără ei — ne spune tehniciana Ioana Ilie. Cei 30—40 de oameni pe care îi avem, cu greu fac față cerințelor de cartofi pentru export. Fără ajutorul elevilor rămîneam cu restul de cartofi în cîmp.

Pe lîngă mîna de ajutor pe care o dau la recoltatul cartofilor în cele mai bune condiții, o parte a pionierilor și uteciștilor aflați în tabără participă la recoltatul legumelor (ardei, roșii, vinete, varză) la ferma model a I.A.S.-ului. În ceea ce privește hărnicia, există o adevărată întrecere. Pînă la ora aceasta, dintre echipele care ajută la strînsul cartofilor, reprezentanții școlii generale nr. 1 dețin locul 1 și în clasamentul rezultatelor în muncă. Cîțiva pionieri fruntași : Maria Panu, Alina Flămînzilă, Cătălin Dumitrana.

— Cum vă împăcați totuși cu căldura aceasta de furnal?

— Plajă se poate face și culegînd cartofi ! — răspund într-un glas fruntașii noștri. Nu ducem lipsă nici de apă pentru scăldat. Rîul e acolo, peste drum. În pauze putem să și înotăm puțin.

— Bineînțeles, adevărata „răcorire" urmează după-amiaza, cînd terminăm cu treaba — completează secretarul comitetului U.T.C. de la Liceul metalurgic, elevul Stelian Cristea. Programul de strand se îmbină cu jocuri sportive. Seara avem spectacole, seri distractive, concursuri, dans.

Nu credem că există satisfacție mai mare decît sentimentul că ai încheiat încă o zi plină, în care te-ai arătat folositor, dar ți-ai și primit darul de bucurie binemeritată, acela de a-ți petrece clipele libere împreună cu cei de-o vîrstă cu tine, clipe senine și de neuitat. Pionierii și colegii lor mai mari, uteciștii, aflați în tabăra de la Zimnicea o dovedesc cu prisosință.

GABRIELA HUREZEAN

Bucuria împlinirii

(Urmare din pag. 1)

cît a pretinde ca fiecare să se realizeze în viață după înzestrarea și hărnicia sa? Undeva, Sadoveanu evocă milioanele de săraci ai acestui popor care, de-a lungul veacurilor, au trecut prin viață ca pulberea, nebăgați în seamă de nimeni. Nu există nici o îndoială că mulți dintre aceștia au fost și harnici și înzestrați ; dar societatea nu le-a oferit nici o șansă.

Care este șansa lui Bogdan Negulescu? Care este șansa atîtor tineri care deschid o privire întrebătoare asupra lumii, azi, în România? În condițiile generalizării învățămîntului de zece clase și, în curînd, a celui de douăsprezece clase, un loz cîștigător este accesibil oricui. Pentru ca această promisiune să devină realitate este însă nevoie de o funcționare sănătoasă a metabolismului individ-societate. O dialectică a drepturilor și obligațiilor, a efortului și recompensei, a muncii și jocului, se cere observată permanent în activitatea cu tinerii. Mai mult decît oricare altul, tînărul nu este membru al unui colectiv, ci și o personalitate distinctă, care se vrea tratată ca atare. Dar timpul (psihologic) se scurge încet cînd ești tînăr. De aceea, mulți tineri nu au simțul valorii timpului și, implicit, perspectiva temporară necesară unor planuri grandioase dar realiste. Senzația că ai în față un timp infinit este foarte frecventă la 18 ani. Dar nu trece mult timp și cel care au luat startul împreună se distanțează. Mă gîndesc la absolvenții din urmă cu trei-patru ani ai Facultății de matematică. Ce mult s-au distanțat unii dintre ei și cît de mult au rămas în urmă alții ! Și parcă ieri aveau, toți, 18 ani ! Acumulări imperceptibile ale unei activități zilnice, observarea unei discipline riguroase a muncii și odihnei, a studiului și sportului, a culturii și naturii, a prieteniei și meditației se soldează, după numai patru ani, cu rezultate notabile.

Bucuria realizării profesionale și civice este cel mai frumos loz cîștigător care-l poate răsplăti pe un tînăr.

cititorii PROPUN, SESIZEAZĂ

● Mă numesc **Miron Maria, locuiesc în orașul Bicaz din județul Neamț** și mă ardesez ziarului cu rugămintea de a mă ajuta să mă încadrez în muncă. Am absolvit școala profesională, calificîndu-mă în meseria de operator lianți și am încheiat contract de muncă pe o perioadă de cinci ani cu Combinatul de lianți și azbociment — Bicaz. De patru luni de zile de cînd am absolvit școala, eu și cele 60 de colege absolvente batem în zadar drumul spre C.L.A. — Bicaz cu speranța că vom fi încadrate. De la serviciul personal al întreprinderii ni se comunică de fiecare dată că nu au locuri. Am apelat și la forurile competente din Bicaz, dar am fost trimise din nou la întreprindere să ni se rezolve problema încadrării. În astfel de situații știm că există preocuparea ca absolvenții să fie repartizați în alte întreprinderi similare din țară. În cazul nostru, n-a existat și nu există această preocupare. Am citit nu de mult un articol, publicat în „Scînteia tineretului", despre cîțiva tineri care aveau unde să lucreze dar nu voiau. Se spunea în articol că a nu munci nicăieri la vîrsta de 18 ani este o gravă încălcare a legilor societății noastre socialiste. Mă întreb însă dacă a lipsi 60 de tineri de posibilitatea de a munci nu este tot o încălcare a legilor atît de umane ale societății noastre. Știind că „Scînteia tineretului", organ central al C.C. al U.T.C., vine întotdeauna în sprijinul tineretului din țara noastră, că a rezolvat situații mult mai grele decît cea în care ne aflăm, avem încredere că vom primi și noi, în sfîrșit, răspunsul pe care îl dorim de atîta vreme — încadrarea în muncă.

● **Sîntem un grup de navetiști care lucrăm la Întreprinderea de transformatoare și mașini electrice din Iași.** De mai mulți ani de zile ni s-a tot promis că pe noua platformă industrială se va construi o cantină-restaurant, dar aflăm că după repetate scoateri din planul de investiții și în acest an construcția cantinei-restaurant a fost amînată. În această zonă industrială a orașului sîntem peste trei mii de lucrători, din care jumătate sîntem uteciști. De asemenea merită să vă aducem la cunoștință și faptul că întreprinderea noastră se află la 4 km de oraș. În aceste condiții sute de tineri fac în pauza de prînz naveta spre cantinele și bufetele din oraș. Asta înseamnă cel puțin o oră pierdută din timpul normal de lucru. Cunoscute fiind acestea, oare nu este mai bine să fie construită odată și cît mai repede posibil cantina-restaurant cu 300 de locuri? S-ar elimina în acest fel sutele de ore pierdute din programul de producție, naveta, deloc comodă, a tinerilor spre locurile unde se poate servi o masă de prînz. **(IVAN GHEORGHE, bobinator la Întreprinderea de transformatoare și motoare electrice — Iași).**

● Nu o dată ruta Drobeta-Turnu Severin — Tg Jiu nu poate fi parcursă pentru simplul motiv că plecarea ultimei mașini este condiționată de seriozitatea mecanicilor de la garajul autobazei. Dacă mecanicii spun că ultimul autobuz de simbătă spre Tg. Jiu nu întrunește condițiile tehnice necesare, cel puțin 50 de oameni sînt obligați să apeleze la șoferii particulari. Cazul ar putea fi rezolvat dacă, după anularea foii de parcurs a autobuzului în cauză, I.T.A. Mehedinți ar fi în stare să trimită în cursă un autobuz cu bună stare tehnică. Dar cum acest lucru nu se întîmplă, zeci de oameni stau pe bordura șoselei dinspre Tg. Jiu și așteaptă eventualii chilipirgii. Să ne întrebăm : cine pierde, cine cîștigă? Pierde I.T.A. — Mehedinți 50 de călători. Pierd cei 50 de călători răbdare, bani, condiții civilizate de transport. Cîștigă în schimb amatorii de cîștiguri ocazionale. **(POP PAUL, Tg. Jiu).**

ORGANELE DE RESORT răspund

● **Iszlay Albert, Cluj-Napoca :** Din datele prezentate de dumneavoastră în scrisoare — ne comunică Ministerul Muncii — precum și din informațiile primite de la organul de specialitate din unitatea unde lucrați, a rezultat că sînteți absolvent al Liceului de informatică, promoția 1975 și, din lipsă de posturi, în specialitatea în care v-ați pregătit, de la data de 14 XI 1975 și pînă la 21 II 1976 ați fost încadrat pe funcția de calculator devize, cu retribuția tarifară corespunzătoare anului I de activitate. După această dată ați plecat în armată, iar după efectuarea stagiului militar ați revenit la aceeași unitate care v-a încadrat pe funcția de desenator tehnic cu retribuția tarifară pentru anul I de activitate. După o lună, ați fost trecut pe funcția de planificator cu aceeași retribuție. La expirarea perioadei de stagiu (1 IV 1978) ați fost trecut la nivelul de bază al funcției de planificator cu o retribuție tarifară corespunzătoare clasei 9. La data de 3 I 1980, prin înființarea funcției de operator controlor de date la Oficiul de calcul ați fost trecut pe această funcție și încadrat la nivelul de bază cu clasa 10 de retribuire. Trecerea de la o gradație inferioară la cea imediat superioară se poate face pe baza calităților profesionale și a rezultatelor obținute în activitatea profesională, cu respectarea condițiilor de vechime minimă prevăzută în Legea nr. 12/1971. În situația dumneavoastră, încadrat pe funcția de operator controlor de date, pentru a se putea obține gradația I, vechimea minimă necesară de doi ani se calculează de la data de 3 I 1980, cînd ați fost încadrat pe această funcție.

● În urma intervenției ziarului nostru, **Comitetul județean Neamț al U.T.C.** a luat măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității cultural-educative din satul Mitocul Bălan ; a fost pusă la dispoziția tineretului anexa de la școala din sat ; se va asigura vizionarea unui film ; vor fi organizate activități cultural-educative cu caracter permanent.

● **Un grup de 20 de elevi ai diferitelor licee din Rm. Vîlcea** care domiciliază în satele Fedeleșoiu și Valea Bavii și care fac naveta zilnică ne-au rugat să intervenim la I.T.A. Vîlcea pentru modificarea orarului cursei de călători în funcție de programul lor școlar. În prezent, cursa pleacă din Rm. Vîlcea la orele 16 și 15'. Elevii care termină cursurile cel tîrziu la orele 14,00 sînt nevoiți să piardă pe străzi sau în autogară timpul atît de prețios pregătirii lor profesionale. Pentru aceasta solicitau introducerea unei curse cu plecare din Rm. Vîlcea la orele 14,30. Conducerea Întreprinderii de Transporturi Auto Vîlcea ne-a răspuns că nu poate satisface cererea elevilor deoarece „s-ar crea mari dificultăți în transportul navetiștilor la intrare în schimburi". În răspuns se mai precizează că „prin minuta încheiată cu Consiliul popular al comunei Runcu s-a stabilit că programul actual este foarte util". Înțelegem că pentru I.T.A. Vîlcea o cursă care ar transporta peste 20 de copii — toți cu abonamente — nu este deosebit de rentabilă. Dar nu înțelegem atitudinea consiliului popular care, ni se pare nouă, cu prea multă ușurință s-a declarat de acord cu renunțarea la rezolvarea favorabilă a cererii (îndreptățită) a elevilor, acceptînd deci ca aceștia să „bată" străzile, pe vreme bună sau rea, așteptînd să treacă cele două ore pe care le-ar fi putut folosi învățînd sau odihnindu-se. Sperăm că vacanța apropiată va fi un sfetnic bun atît pentru I.T.A. Vîlcea, cît și pentru Consiliul popular al comunei Runcu și că viitoarea minută va fi încheiată ținînd seama și de necesitățile — deloc de neglijat — ale acestor tineri fii ai satelor vîlcene.

Redactorul rubricii
DOMNIȚA VĂDUVA

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

O CĂSĂTORIE CARE NU A SALVAT NIMIC

O FATĂ ȘI TREI PRETENDENȚI LA CĂSATORIE

Ați stat vreodată de vorbă cu un om întors de la moarte, care să vă spună cît de lacom, cît de fericit și recunoscător gustă din nou primele sale clipe de viață? Eu am stat. Este vorba de o fată care încă nu a împlinit 20 de ani și a avut în cîteva zile trei tentative de sinucidere, între care ultima era cît pe-aci să reușească.

Ce fapte, ce evenimente grave au putut determina un om care abia a pășit în pragul vieții adulte să ia o asemenea, cumplită și nedreaptă hotărîre, de a renunța la toți anii care urmau să vină, ani la care a visat și pentru care s-a pregătit atît?

Iată faptele :

Ana A., fiică adoptivă a unei perechi vîrstnice din Cluj-Napoca, mamă croitoreasă, tatăl pensionar, fire energică și voluntară, puțin romanțioasă, ca orice fată de vîrstă ei, incomodă și un pic recalcitrantă, dorind să epateze. În ultimul an de liceu pedagogic se transferă la un liceu seral și se angajează muncitoare la o cooperativă meșteșugărească metalurgică.

În seara zilei de 16 decembrie 1979, după un program de discoteca la Casa de cultură, pleacă însoțită de Călin Budușan, student în anul I la Geologie, Universitatea „Babeș Bolyai" din Cluj-Napoca, care o invită în casa unei cunoștințe să-i dea o carte. La circa 15 minute după ei apar însă doi prieteni de-ai studentului, Silviu Ovidiu Man, elev în clasa a XII-a la Liceul industrial „Traian Vuia" și Vasile Irimi, muncitor la o întreprindere mecanică.

Ana este crunt bătută, amenințată cu un brici că va fi desfigurată, și violată de toți trei, după care este condusă la miezul nopții acasă și din nou amenințată că dacă va scoate un cuvînt se va pomeni cu un cuțit înfipt pe la spate. Bineînțeles, cei trei au fost arestați în aceeași noapte, iar victima a avut nevoie de opt zile de îngrijiri medicale. Ce credeți că fac familiile celor trei „eroi"? Se indignează? Reflectă la naufragiul lor educațional, ca fii, și al lor ca părinți? Acceptă cu resemnare intervenția organelor responsabile ale societății?

Aș! Nicidecum. Fiecare familie vrea să-și „salveze" fiul. Să-l salveze? De la ce?, vă veți întreba dumneavoastră. De la răspundere. De la „dezonoare", zic ei, dezonoarea fiind în concepția lor judecarea și condamnarea și nu faptele comise cu atîta sălbăticie.

În acest scop, rînd pe rînd, familiile celor trei se prezintă acasă la familia A., în calitate de... pretendenți la mîna fetei. În caz de succes, potrivit unui articol de lege, pe care n-am să-l înțeleg niciodată, toți trei ar fi urmat să scape de sub incidența codului penal. Fata se opune, dar familiile negociază cu îndîrjire și, în sfîrșit, cîștigă părinții autorului principal al violului, ai celui care de fapt l-a inițiat, Călin Budușan. Argumentele forte sînt următoarele: băiatul trebuie să-și continue studiile, să-și facă un rost în viață, la care se mai adaugă statutul moral și social al părinților, doi oameni care se bucură de stimă și încredere, tatăl economist la Direcția comercială a municipiului, mama bibliotecar principal la Biblioteca centrală universitară.

CÎND AȘTEPTAM LA STAREA CIVILĂ... EL VORBEA DE DIVORȚ

Două tentative ale fetei de sinucidere sînt zădărnicite de părinți, iar de la a treia o salvează în ultimul moment medicii Clinicii de chirurgie. De la această secție o ia Ana a fost și continuă să rămînă victimă.

„**Consider**, scrie ea în aceeași declarație adresată Procuraturii **că actuala situație nu mai poate continua, nu mai pot suporta comportarea soțului meu, nici situația în care mă găsesc, și sînt hotărîtă să cer anularea căsătoriei**".

De fapt, aceasta este și concluzia Procuraturii. „**Se constată**, scrie într-o informare procurorul Tudor Negrea, în 28 aprilie a.c., **că între victimă și Călin Budușan s-a încheiat o căsătorie fictivă, numai ca acesta să scape de rigorile legii**". Acestea sînt faptele.

DINCOLO DE IDENTITATE ȘI APARENȚE

Am stat de vorbă cu tatăl lui Călin. Și acum, cînd a trecut de mult și ultimul ceas, îl mai apără. Tatăl repetă, referitor la fapte, varianta edulcorată a fiului său, neavînd nici măcar curiozitatea să vadă probele administrate la dosar. După tată, de comportarea actuală a fiului său fată de soție, ar fi vinovată chiar ea, soția. „**Dacă sînt crezut**, spune el, **chiar eu am văzut-o a treia zi, după ce am adus-o la noi, lîngă poarta casei cu doi de gît**". La cîteva zile, toemai în poarta casei și cu doi bărbați, neapărat de gît, prea este cusută cu ață albă și prea seamănă a clișeu naiv. Ar fi împotriva logicii și a firii.

Cum de s-a ajuns aici? vă veți întreba dumneavoastră. Cum de este posibil să se mai întîmple astăzi asemenea fapte? Pentru a răspunde la aceste întrebări, trebuie să vedem dincolo de principalele date de identitate, cine este de fapt Călin Budușan.

PROF. ANETA SOLOVĂSTRU, director adjunct al Liceului nr. 10 : „**Budușan? Foarte inteligent copil, dar** (cu vădite reticente) **obraznic, foarte obraznic și prost crescut. La noi s-a transferat în clasa a XI-a. Venea uneori în stare de ebrietate la școală, cu o ținută imposibilă. Lipsea foarte mult. Dar ce-a făcut? A... era de așteptat. De fapt și în liceu mi se pare că a avut ceva asemănător, avea o comportare foarte nelalocul ei cu fetele**".

PROF. PETRU LIPCAN, diriginte din clasa a XII-a : „**Da, am auzit și eu ceva asemănător în perioada liceului. Era un băiat inteligent dar... degeaba. Noi am făcut tot ce a fost posibil, dar nu l-am avut decît un an, a venit aici disciplinar de la „Racoviță". Eu personal l-am chemat pe tatăl său la școală de mai multe ori, pînă cînd acesta s-a obișnuit să vină singur și numai așa a reușit să-și termine liceul**".

„Numai așa a reușit să termine", bine zis, pentru că notele lui Budușan au fost în timpul liceului într-un accentuat descrescendo : anul I = 7,08, anul II = 6,95, anul III = 6,13, ca în sfîrșit în anul IV să obțină 5,76. Fie și numai după aceste note și îți dai seama cum pe Budușan de atunci îl fura tot mai mult valul ducîndu-l implacabil către Budușan de astăzi.

ELISABETA MUREȘAN, colegă de subgrupă : „**E riscant să te apropii de el, așa că noi îl privim mai de la distanță. Mai are și prostul obicei să ceară bani cu împrumut de la colegi și colege pe care nu-i mai înapoiază niciodată. Dacă nu-i dai, te injură**".

PROF. UNIV. OVIDIU CLICHICI, îndrumătorul anului I : „**Am stat de mai multe ori de vorbă cu studentul Călin Budușan, înainte de a afla de aceste fapte. Am stat pentru că are un număr enorm de absențe, vine la facultate ca în grădina publică, fără caiete, fără creioane, cu mîinile în buzunare, lipsește nu numai de la cursuri, ci și de la o serie de laboratoare pe care nu le mai poate recupera și este foarte obraznic. Colegii mi se plîng că este vesnic absent, iar cînd vine îi sfidează, biroul A.S.C. de an afirma că de cînd este student, nu a participat la nici o ședință etc**".

CINEVA CARE NU A ȘTIUT NICIODATĂ SĂ-ȘI MANIFESTE DRAGOSTEA

Nu am crezut cînd mi s-a povestit că mama lui Călin umblă după cursurile la care fiul său chiuleste, le copiază și i le pune la dispoziție sau chiar îi face fișă după cărți pe care el nu le-a citit niciodată. Nu am crezut pînă cînd un venerabil dascăl universitar ne-a povestit cum mama băiatului a mers la un profesor, cunoștință de familie, rugîndu-l să-i împrumute notițele unui curs care urma să se închege într-o carte, pentru a le copia pentru fiul său.

Decanatul este inundat de o ploaie de scutiri de tot felul pe care, de asemenea, nu Călin le procură, ci altcineva, care nu a știut niciodată și nu știe nici acum în ce fel să-l ajute și cum să-și manifeste dragostea.

Și în acest caz să ne mai mirăm cum de a fost posibil să se ajungă aici? Ce autoritate morală mai poate avea un părinte care încearcă să-i facă rost de cursuri pînă și la profesorul la care el binevoiește să lipsească. Cursurile, facultatea în acest caz, pentru el înseamnă un fel de hatîr pe care abia se îndură să-l facă deși îl plictisesc peste măsură. Este lesne de înțeles raționamentul lui fată de mamă, pe care o exploatează nemilos : „Dacă îmi faci rost de cursuri, poate am să le citesc ; dacă nu-mi faci rost de scutiri, mă exmatriculează". Părinții nu înțeleg nici acum că ceea ce fac ei, nu este o salvare a fiului lor, ci dimpotrivă. Nu înțeleg că dacă ei au greșit atîția ani de-a rîndul și au rebutat un om, măcar acum să lase societatea să încerce a-l educa prin instituțiile ei responsabile.

Documentarea acestei anchete a fost făcută cu o lună în urmă, pe cînd Ana mai locuia încă în condițiile amintite la familia Budușan.

La cîteva zile după sosirea mea în București am primit o scrisoare de la Ana. O scrisoare? De fapt fotocopia unei scrisori. „**Tovarășe Crăciunică, scrie Ana, revin asupra afirmațiilor anterioare referitor la ancheta întreprinsă în legătură cu soțul meu, datorită faptului că intenționam să mă răzbun pe el. Vă rog să nu publicați nimic**". Ce este cu această scrisoare care a ajuns la mine sub forma unei fotocopii? Misterul avea să-l dezlege procurorul care se ocupă de acest caz și care m-a informat în urma unei vizite a Anei la Procuratură că această scrisoare a fost obținută prin constîngerea morală de către părinții lui Budușan care au păstrat originalul. La o adică, știți dv. „pac la Războiul".

De atunci redacția este bombardată cu scrisori semnate de Călin Budușan care pozează în mieluțel, avînd anexate toate fotocopiile multiplicate ale scrisorii cu pricina, semnată de Ana, prin care se cere insistent renunțarea la publicarea acestei anchete, ca nefondată. Da, da, nu zîmbiți ! Așa crede și susține Călin Budușan, că ancheta de față este nefondată.

Între timp, Ana s-a mutat de la domiciliul agresorului său, căruia încă îi poartă numele, la părinții săi care au consimțit în sfîrșit s-o primească, cerînd anularea căsătoriei.

O căsătorie fictivă, forțată, imposibilă, o căsătorie la baza căreia a stat teama de codul penal, o căsătorie care nu a putut salva nimic, nici renumele familiei Budușan, și nici măcar pe fiul acesteia de la răspundere în fața legii.

ION CRĂCIUNICA

ANUL DECISIV AL CINCINALULUI

priorităţi • preocupări • iniţiative

LA ÎNTREPRINDEREA „ELECTROPUTERE" CRAIOVA

CALITATE FĂRĂ CUSUR, DAR... DUPĂ SERIOASE ÎNTÎRZIERI LA LIVRARE

„Clasificarea" cauzelor nu trebuie să aşeze în plan secund deficienţele de organizare a muncii şi producţiei, ale activităţii organizaţiei de tineret

O nouă locomotivă de 5 100 CP a intrat în probele finale. Controlorii tehnici de calitate care formează comisia de recepţie din partea Căilor ferate nu au de adus nici un reproş noii realizări a Întreprinderii „Electroputere", în ceea ce priveşte caracteristicile tehnico-funcţionale, siguranţa în exploatare a locomotivei. Este de criticat totuşi faptul că beneficiarul a fost pus de mai multe ori în faţa unor aminări, care au însumat mai bine de trei luni de zile. Un nou motor electric de 300 kW este supus ultimelor testări. Controloarea de calitate Felicia Badea nu are de făcut nici o remarcă critică. Totuşi, la Fabrica de motoare rotative, aflăm că există zeci de produse şi sortimente care n-au fost realizate în primul trimestru al acestui an şi abia acum se lucrează la ele. Rămîneri în urmă — ne spune Ion Pănescu, directorul comercial al întreprinderii — există şi la producţia de transformatoare, ca şi la cea de aparataj electric. Într-adevăr, tot mai puţini beneficiari reclamă deficienţe în construcţia şi funcţionarea produselor fabricate aici, dar creşte, în schimb, numărul celor care solicită întreprinderii craiovene să-şi respecte contractele asumate.

— Cauza principală, ţine să ne demonstreze tovarăşul Ion Pănescu, o creează colaboratorii noştri. Avem zece locomotive terminate, dar nu le putem livra pentru că nu ne-au sosit încă boghiurile de la I.C.M. Reşiţa. Combinatul de oţeluri speciale din Tîrgovişte ne trimite cu întîrziere tabla silicioasă pentru motoarele rotative. Tot la această gamă de produse, unde trebuie să realizăm un plan lunar de 52 milioane lei, lucrurile se complică şi din cauza neonorării la timp a contractelor din partea F.C.M.E. Bucureşti. Mă opresc aici cu exemplificările şi afirm că principala cauză a restanţelor la producţia fizică ţine de colaboratorii noştri.

Atunci care să fie cauza „secundară"? Am trecut prin toate cele patru fabrici ale întreprinderii şi, cum era şi firesc, am stat de vorbă cu numeroşi tineri, am urmărit modul în care lucrează, ne-am interesat de felul în care organizaţiile U.T.C. mobilizează tinerii la recuperarea restanţelor în producţie, la realizarea sarcinilor de plan.

— Secţia de prelucrări mecanice nu reuşeşte să ţină pasul cu solicitările atelierului de montaj, ne spune Ştefan Buculea, secretarul comitetului U.T.C. de la Fabrica de motoare rotative. Din această cauză nu se poate respecta un ritm normal de lucru în toate atelierele fabricii. În mai multe rînduri am analizat situaţia existentă. Principala constatare: trebuie să calificăm mai mulţi tineri în meseriile de prelucrător prin aşchiere. Cu sprijinul serviciului de învăţămînt al întreprinderii am calificat mai bine de 30 de tineri. La citeva luni după aceea, jumătate dintre ei au plecat în alte fabrici. Nu-şi realiza nici unul norma zilnică de muncă. Cauza: fuseseră repartizaţi la maşini vechi, demult uzate moral, care lucrează la parametrii inferiori. De aceea aici se şi înregistrează cel mai mare număr de rebuturi. Conducerea secţiei a înţeles acest lucru şi s-a adresat serviciului mecanic-şef pe întreprindere. Ni s-a promis că aceste utilaje învechite vor fi sau schimbate, sau aduse la parametrii superiori de funcţionare.

Cele afirmate demonstrează într-un fel şi destul de ridicata fluctuaţie a forţei de muncă în sectoarele unde normele se realizează cu greu. Dar să nu reţinem numai acest subiect. Iată, chiar secretarul adjunct al U.T.C. pe întreprindere recunoaşte că în rîndul tinerilor se înregistrează numeroase abateri de la disciplina muncii. Şi, aceasta nu numai în locurile unde normele de producţie se realizează, din diverse cauze, mai greu. Numai anul trecut, pentru acte de indisciplină comise în timpul orelor de program, pentru numeroasele absenţe nemotivate la peste 200 de tineri le-au fost desfacute contractele de munca. Deci 5 la sută din numarul total al tinerilor din intreprindere au fost atît de departe de condiţia morală necesara încît au trebuit să fie scoşi din colectivul de muncă. Nici în acest an lucrurile nu s-au îmbunătăţit considerabil. În cinci luni şi ceva există aproape 100 000 de ore absenţe nemotivate realizate de tinerii lucrători. Timpul astfel irosit echivalează cu multe motoare rotative sau aparataje electrice neproduse, dar aşteptate demult de beneficiari.

— Organizăm dezbateri cu cei indisciplinaţi, ne spune secretarul adjunct al comitetului U.T.C. pe întreprindere, îi discutăm în cadrul adunărilor generale, îi afişăm la gazetele de perete, s-au dat chiar şi cîteva sancţiuni pe linie de organizaţie, ca şi pe cale administrativă. Foarte mulţi din aceşti tineri şi-au reluat locul în rîndul muncitorilor buni, dar nu puţini sînt şi cei care continuă să ne facă greutăţi. Din cauza lor se pierde foarte mult timp de lucru.

Să fie suficiente doar discuţiile cu cei indisciplinaţi şi penalizările de diverse feluri? Nu ni s-a arătat nici un caz în care un tînăr bun lucrător să ia pe lîngă el un tînăr „cu probleme". Vizitele şi controalele membrilor comitetului U.T.C. pe întreprindere făcute în acest an în căminele de nefamilişti se pot număra pe degetele de la o mînă. De asemenea, nici un secretar de organizaţie nu s-a deplasat la domiciliul vreunui tînăr „cu probleme", să constate ce îl determină pe acest tînăr să nu vină la muncă. În schimb ni s-a vorbit de gazetele de perete. Una dintre ele am văzut-o chiar la intrarea în Fabrica de aparataj electric. Înaltă de trei metri, iar sus avea următorul titlu: „Cine face greutăţi producţiei?". Mai jos nu era trecut nici un nume de mai mult timp, deşi s-au înregistrat în această perioadă mai multe absenţe nemotivate şi acte de indisciplină în timpul programului de producţie. Cei care au aşezat cu atîta fast această gazetă s-au convins cumva de ineficienţa ei? Oricum, e de mai mult timp acolo şi nici un indisciplinat n-a avut „cinstea" să fie trecut în ea. Alexandru Staicu, secretarul organizaţiei U.T.C. nr. 3 din cadrul Fabricii de aparataj electric promite că situaţia va fi remediată. Dar se va acţiona şi pe alte planuri mai intens pentru eliminarea actelor de indisciplină?

Să revenim la motoare rotative. În multe sectoare, drumul pînă la locurile de muncă cere o oarecare pregătire pentru mersul în slalom. Suprafeţe apreciabile din spaţiul productiv sînt blocate de grămezi de piese uzate, sau repere rebutate, îngreunîndu-se astfel desfăşurarea normală a procesului de producţie. În atelierul de montaj-bobinaj curent continuu există chiar şi un generator uzat care ocupă spaţiul de producţie pentru rotoarele de 1 250 kW. Toate aceste lucruri ar putea fi readuse la starea normală, din moment ce în jurul halelor de producţie există sute de metri pătraţi de spaţii neproductive. Nu s-ar cere de la tinerii din organizaţiile respective decît cîţi-şase după-amieze de muncă patriotică în sprijinul producţiei şi s-ar renunţa la o colişuri de sute de metri pe care trebuie să le facă piesele şi subansamblele pe fluxul actual de producţie. N-a calculat nimeni cu cît ar creşte capacităţile de producţie şi productivitatea muncii în acest caz?

Iată doar cîteva situaţii desprinse de la faţa locului, cîteva din foarte multele existente. Ele compun în bună măsură acea „cauză secundară" de care am amintit la începutul acestui articol. Ele certifică de asemenea faptul că biroul comitetului U.T.C. pe întreprindere, organizaţiile de tineret din cele patru fabrici, din atelierele productive mai au multe de făcut pentru a-i mobiliza pe toţi tinerii la respectarea riguroasă a disciplinei muncii şi de producţie. Este vorba de întărirea colaborării dintre comitetul U.T.C. al întreprinderii şi cel de la Grupul şcolar „Electroputere", pentru familiarizarea de pe acum a viitorilor absolvenţi cu exigenţele producţiei. Este vorba de cunoaşterea mai aprofundată a problemelor tinerilor navetişti şi căminişti, categorii de lucrători care înregistrează cele mai multe absenţe nemotivate şi au parte de un număr mai mare de desfaceri de contracte de muncă. Iată cîteva căi de acţiune pe care trebuie să se înscrie neîntîrziat munca organelor şi organizaţiilor de tineret de la marea întreprindere craioveană.

PAVEL PERFIL
Foto: GHEORGHE CUCU

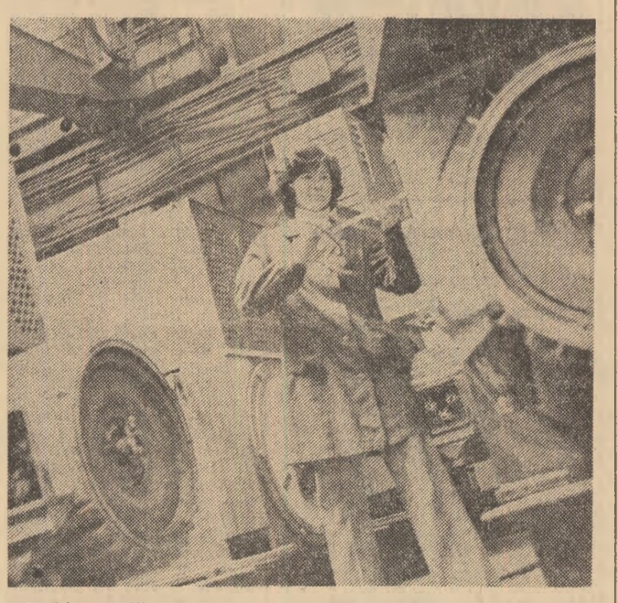

O ultimă verificare la un lot de motoare electrice. Controlorul tehnic Felicia Badea nu are nimic de reproşat la capitolul calitate; cît priveşte frecvenţa livrarii produselor către beneficiari, aici nu există motiv de laudă.

Producţia de aparataj electric pentru export este realizată în cea mai mare parte de către tineri. Un nou lot de produse va pleca peste cîteva zile în R.P. Polonă.

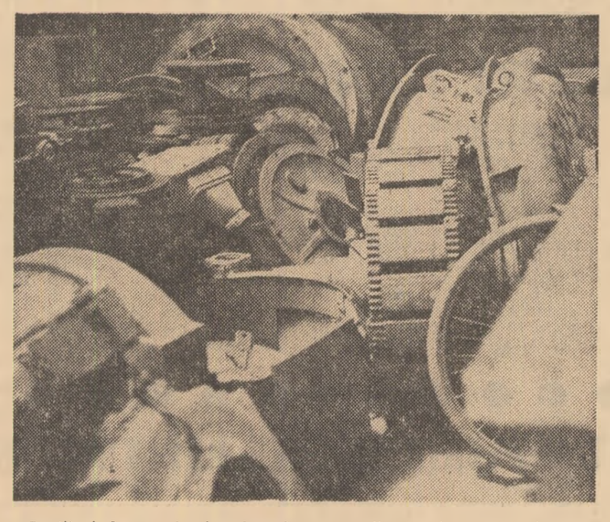

Spaţii cîndva productive devenite „magazii" de piese nefolosite, care diminuează în bună parte capacitatea de producţie

Cînd răspunderea este „pasată" între organizatori

Utilajele staţionează, iar producţia rămîne pe cîmp

Marţi, 1 iulie, la baza de recepţie condusă de Ion Andrei se efectua predarea ultimelor cantităţi de orz din recolta obţinută la cooperativele agricole de pe raza **Consiliului unic agroindustrial Mizil, judeţul Prahova.** Notăm acest prim aspect tocmai pentru a evidenţia faptul că **simultan cu finalizarea secerişului se încheiau şi operaţiunile de transport şi preluare a recoltei,** unele unităţi livrînd suplimentar la fondul de stat cantităţi însemnate din noua recoltă. Astfel, pînă în seara zilei precedente, cooperativa agricolă din Baba Ana livrase 762 tone de orz faţă de 620 tone planificate, cooperativa agricolă Mizil realizase 276 tone faţă de 268 tone, cea din Fîntînele livrase în plus 77 tone, iar de la Gura Vadului sosiseră cu 32 tone mai multe decît erau planificate, urmînd ca de la această cooperativă să mai sosească şi alte mijloace de transport. Pe ultimele hectare cu orz ale cooperatorilor din Gura Vadului acţiona o formaţie de 13 combine. Inginerul Maria Cristache, preşedintele cooperativei, precum şi primarul Octavian Dinu ne informează despre ritmul bun înregistrat în lan, combinerilor mai fiindu-le necesară doar o singură zi pentru finalizarea secerişului la orz. Bine se acţiona şi la eliberarea terenului de paie, baloţii pornind cu atelajele către depozitul de furaje. În vecinătate însă, pe o întinsă suprafaţă, miriştea este acoperită cu paie. Orzul fusese strîns, dar eliberarea terenului abia începea, cu numai două prese de balotat. Parcela de 150 hectare a fermei nr. 5 a I.A.S. Albeşti, trebuia să fie balotată cu o formaţie de şase prese. Diferenţa de patru prese, fără tractoare, staţionau însă pe cealaltă parcelă, tot de 150 hectare, unde abia au intrat combinele. **Aici în schimb nu există front de lucru, întrucît nici combinele nu înaintează la capacitatea prevăzută.** Mai precis, din 11 combine, doar patru lucrează. De ce sînt atît de multe combinele trase pe dreapta? îl întrebăm pe Ion Iacob, şeful fermei. **„Treaba S.M.A.-ului!"** vine răspunsul... prompt, din partea puţin oţăritului inginer. Înainte de a vedea în ce măsură staţionarea utilajelor este numai „treaba" S.M.A.-ului Mizil, încercăm să aflăm cum de s-au **strîns aici, direct pe pămînt, sute de tone de orz. Şi de această dată „vinovaţii" sînt alţii, respectiv I.T.A. Prahova,** care a trimis doar jumătate din capacitatea de transport contractată. Mai observăm, totuşi, şi semnalele puţinelor combine aflate în lanuri, care abia mai pot înainta sub greutatea boabelor din buncăre, precum şi încetineala cu care pornesc remorcile pentru a prelua recolta. Iată de ce notăm că inginerul Ion Iacob, ca şef al formaţiei de lucru şi organizator al fluxului, trebuia să intervină operativ,

Raid-anchetă în Consiliul unic agroindustrial Mizil, din judeţul Prahova

nu căutînd justificări şi dînd vina pe alţii...

Cît despre staţionarea combinelor, principala cauză o constituie defecţiunile. La remedierea uneia dintre acestea, alături de combinerul Aurel Ardelean, participă Constantin Ivan, directorul S.M.A. Mizil. Reţinem din discuţiile purtate că, într-adevăr, multe utilaje au „căzut" în mod repetat. Au apărut situaţii de genul „apă în baia de ulei" sau „ulei în apă", cărora cu greu li s-ar putea găsi o explicaţie. Se aminteşte frecvent că iarna trecută motoarele au fost verificate. Dar cum?

Cum bine se ştie, desfăşurarea lucrărilor în flux pînă la introducerea seminţelor sub brazdă pe suprafetele planificate, implică **derularea concomitentă** a acţiunilor de eliberat, pregătit terenul şi însămînţat. Or, acestor lucrări nu li se acordă atenţia cuvenită. Spre exemplu, în consiliul Mizil, din 144 ha eliberate, erau pregătite doar 40 ha şi se însămînţaseră numai 20 hectare. Rezultatele sînt mult pe departe de posibilităţi, iar decalajul, prelungit de la o zi la alta, cu greu poate fi acoperit. Împreună cu Ion Curtu, inginer şef al consiliului, abordăm această problemă. „Trebuie să realizăm în această săptămînă 300 ha cu porumb pentru boabe, preciza interlocutorul nostru. Am primit forţe suplimentare, tineri muncitori, foşti mecanizatori, de la Uzina mecanică, avem promisiuni să ne ajute şi cei de la „Relaxa" şi de la „Filatură". De asemenea, vor lucra pe tractoare 15 elevi de la liceul agricol, precum şi cursanţii de la şcoala de scurtă durată. Credem că, în acest fel, vom acoperi deficitul de mecanizatori, apărut prin trecerea unui număr însemnat dintre aceştia pe combine".

Se desprind cîteva concluzii. În primul rînd că „examenul orzului" a scos în evidenţă unele neajunsuri legate de nerealizarea vitezelor la seceris datorită defecţiunilor tehnice la utilaje. Apoi, faptul că s-a acţionat numai pe un singur front, neglijîndu-se fluxul complex, datorită insuficienţei numărului de mecanizatori. De ce s-a aşteptat pînă în aceste zile pentru a se constata deficitul? Staţionarea numeroaselor utilaje ar fi putut fi preîntîmpinată **prin organizarea temeinică, din timp, a fiecărei faze din actuala campanie.**

N. GHELASE

BRAŞOV — FÎNEŢELE AU IARBĂ DIN ABUNDENŢĂ, ACCELERAŢI INSILOZĂRILE!

Prima coasă la recoltatul furajelor a luat sfîrşit în mai multe unităţi agricole ale judeţului Braşov. Cele mai bune realizări au fost obţinute în cadrul consiliilor unice agroindustriale Săcele, Codlea, Feldioara şi Hărman. În întreprinderile agricole de stat lucrarea a fost efectuată pe mai bine de 75 la sută din suprafaţa cultivată. În numeroase unităţi din judeţ s-a început şi recoltatul fîneţelor naturale.

Sînt însă necesare eforturi pentru urgentarea acestei lucrări mai ales în consiliile unice agroindustriale Ucea, Voila, (zona Făgăraş), Caţa, Jibert (zona Rupea) unde realizările sînt cu mult sub posibilităţi. O atenţie mai mare se cere acordată realizării ritmului planificat în cadrul Asociaţiilor economice intercooperatiste Caţa, Teliu, Zărneşti şi chiar Rupea, unde nici prima coasă nu s-a efectuat încă pe importante suprafeţe. De asemenea, în toate unităţile agricole din judeţul Braşov **trebuie accelerat ritmul cositului fîneţelor naturale de pe lunci,** unde plantele au ajuns în stadiul optim de recoltare. Anul acesta există furaje din abundenţă. Este un motiv în plus pentru ca atît conducerile unităţilor agricole, consiliilor populare cît şi organizaţiile de tineret să acţioneze cu toată răspunderea şi operativitatea pentru recoltarea integrală a acestor furaje, pentru depozitarea lor corespunzătoare.

A. VELEA

Deficitul de constructori, suplinit prompt de întreprinderile beneficiare, de organizaţiile U.T.C.

Pe şantierele de construcţii din Gheorgheni

Puternica dezvoltare a oraşului Gheorgheni în anii acestui cincinal a atras după sine, în mod firesc, şi creşterea numărului populaţiei prin crearea în fiecare an a sute de noi locuri de muncă. Asigurarea condiţiilor de locuit face obiectul preocupărilor organelor locale de partid şi de stat ca parte integrantă a preocupărilor îndreptate spre înfăptuirea politicii partidului nostru de ridicare continuă a nivelului vieţii. Cum se realizează aşadar programul construcţiei de locuinţe la Gheorgheni? Adresăm întrebarea tovarăşului Francisc Gall, primarul oraşului. „În ciuda unor greutăţi pe care le-am avut, şi pe care le mai avem, există condiţii ca toate cele 593 apartamente prevăzute pentru acest an să fie predate la termen în folosinţă. Îmi susţin afirmaţia cu rezultatele de pînă acum, obţinute ca urmare a materializării unui complex de măsuri, rezultate concretizate în respectarea graficelor de lucrări pe şantiere".

— V-aţi referit la unele greutăţi cu care vă mai confruntaţi şi la ora actuală. Vreţi să evidenţiaţi cîteva dintre ele?

— În primul rînd aş menţiona lipsa de pe şantiere a circa 100 muncitori calificaţi. Celelalte greutăţi sînt de aprovizionare, de organizare a muncii. Le aşezăm în rîndul al II-lea deşi importante, ni se par mai uşor de înlăturat.

— Cum acţionaţi pentru soluţionarea acestor probleme?

— În urma unor analize cu constructorii şi beneficiarii de locuinţe am repartizat 160 de apartamente (cu termen de predare în acest an) şi 200 apartamente (ce vor constitui front de lucru pentru iarnă), unor întreprinderi care execută cu forţe proprii finisajul interior şi exterior, unele lucrări de instalaţii. Considerăm că e o experienţă mai bună decît cea de anul trecut cînd lăsam lucrările în discuţie în răspunderea directă a viitorilor locatari. Aceştia executau lucrările, de obicei, tot cu constructori, în timpul programului ori după program. Cert este că rezultatele nu au fost cele scontate de noi. Acum însă, întreprinderile beneficiare de locuinţe răspund de modul şi timpul în care le execută, direct în faţa viitorilor locatari, a muncitorilor. În funcţie de aceasta îşi organizează munca, mobilizează forţele. Tot la capitolul „suplinire a deficitului de forţă de muncă" evidenţiez contribuţia organizaţiei orăşeneşti U.T.C. care a deschis un şantier de muncă patriotică a tineretului cu puncte de lucru în cartierele Florilor şi Bucin.

Cu aceste informaţii ajungem în noile cartiere aflate în construcţie. Discutăm cu Atila Kodacz, inginerul şef al şantierului de construcţii, Rudolf Szabo şi Gheorghe Fluture, şefi de loturi. Analizăm stadiul fizic al cîtorva dintre blocuri. Ne oprim la blocul 41 EDC cu 44 de apartamente, la care se apropie termenul de predare. La tronsoanele E şi D, instalatorii montează obiectele sanitare. Tinerele Katalin Barabas, Katalin Olah, Eva Bartalis, Ilona Angi şi Eva Dezso, eleve la liceul industrial nr. 1, curăţă geamurile; la tronsonul C, 40 de zidari execută finisajul exterior iar 20 de zidari lucrează la finisajul interior. De finisarea apartamentelor răspunde echipa condusă de Iuliu Ambruş de la Întreprinderea de utilaje şi piese de schimb. „Ne străduim să facem lucrări de calitate deoarece în aceste apartamente vor locui colegi de-ai noştri din întreprindere. Poate chiar unii dintre noi".

La poligonul de prefabricate amenajat în şantier, avem interlocutori pe elevii Arpad Gyorgy, Angela Feier, Edith Kemenyes. „Ajutăm la realizarea elementelor turnate din mozaic care formează parapeţii la balcoane. Alţi colegi toarnă planşee, şi tubulatură pentru canalizare. La poligon sîntem două echipe îndrumate de către Valerian Hirja şi Petre Erszeni, constructori de profesie".

Blocul 40 AB are termen de predare în luna august. Se lucrează la izolaţia hidrofugă, la zidirea pereţilor despărţitori, la instalaţii. La etajul III se tencuieşte. Cu dulgherii Nicolae Gabor şi Ludovic Csiki, discutăm despre condiţiile de muncă: „Sînt cele obişnuite pe şantiere. Bucurii şi necazuri. Necazuri cînd nu avem materiale la dimensiunile necesare. Bucurii cînd le primim la timp. Adăugaţi faptul că prin efortul comun al conducerii şantierului, consiliului popular şi organelor comerciale s-a rezolvat problema mesei de prînz. Între orele 12—14 berăria din apropiere se închide pentru public şi se transformă în sală de mese pentru noi. Ni se aduce mîncare caldă de la cantina consiliului popular".

În ritm susţinut se munceşte şi în cartierul Bucin. Aflăm că toate apartamentele cu termen de predare în anul acesta, ca şi cele ce vor constitui front de lucru pentru iarnă, au fost atacate. Unele blocuri sînt la fundamentul respectiv. Se lucrează într-un flux unicircular, reuşind să obţinem un indice la folosirea utilajelor de 85—90 la sută, indice ce influenţează pozitiv valorificarea superioară a timpului şi forţei de muncă. Avînd deja o experienţă, ne gîndim să extindem aplicarea acestei soluţii şi la rampa de descărcare la gară. Vom realiza în acest fel şi o optimizare a mijloacelor de transport".

Discutăm cu muncitori din echipele conduse de Petre Kiraly, Pongracz Bede, Emeric Portik, Venczel Kulcsar şi alţii. Satisfacuţi de rezultatele muncii lor, concretizate în substanţiale depăşiri ale normelor individuale, îşi manifestă hotărîrea de a-şi intensifica eforturile pentru a îndeplini integral sarcinile ce revin şantierului, oraşului în domeniul construcţiei de locuinţe. Hotărîrii lor subscriu numeroşi elevi, uteciştii de la I.P.L., I.U.P.S., Întreprinderea mecanică, Întreprinderea de stofe pentru mobilă care au prestat şi vor presta încă mii de ore de muncă patriotică în cadrul şantierului tineretului executînd lucrări dintre cele mai diverse.

Buna colaborare, înţeleasă în conjugarea eforturilor tuturor factorilor responsabili pentru realizarea programului construcţiei de locuinţe la Gheorgheni, participarea tinerilor şi beneficiarilor, îşi spune cuvîntul. Iar acest cuvînt înseamnă disciplină şi ordine pe şantiere, o bună organizare a muncii, echivalente cu predarea la termen a tuturor apartamentelor.

MIRCEA BORDA

„SAUNA" DE LA DANUBIANA

sau efectul unei ciudate optici că, dacă tot este produs, aburul trebuie oricum consumat

Este un fapt dovedit că risipa, sub orice formă s-ar manifesta, oricît de „neglijabilă" ar părea, este la fel de păgubitoare. Cu atît mai mult în situaţiile cînd măsurile adecvate îşi fac loc cu greutate. Iată de ce, ne-am propus să analizăm cauzele care au condus la înregistrarea pe primele luni din 1980 — în cadrul **Întreprinderii de anvelope „Danubiana"** — a unei depăşiri la consumul de energie electrică de 633 MWh. Este o depăşire importantă şi de aceea să privim cu atenţie „explicaţiile" furnizate de energeticul-şef al întreprinderii, ing. Lucian Pruniş: „Prin profilul producţiei, sîntem din plecare un mare consumator de energie. Personal consider că această depăşire nu trebuie să ne alarmeze pentru că ea este rezultatul „reaşezării" între unităţile centralei de profil a cotelor de energie electrică. Dealtfel, la noi în întreprindere, toate procesele de producţie sînt stăpînite perfect şi avem stabilit un amănunţit program de măsuri, atît cu aplicabilitate imediată, cît şi de bătaie mai lungă".

Ascultîndu-l pe ing. Lucian Pruniş enumerînd soluţii peste soluţii, diverse măsuri de raţionalizare eşti tentat, evident, să crezi că nu există nimic anormal, iar de eventuale probleme sînt răspunzători alţii. Nici un cuvînt despre propriile lipsuri ale întreprinderii. Că o serie de măsuri au dat rezultate bune este adevărat. Nu însă şi suficient pentru a acoperi neajunsurile care persistă încă în activitatea colectivului. Pentru că, de fapt, aici persistă de multă vreme o serie de anomalii legate în principal de întîrzierea punerii în aplicare a unor soluţii şi care s-au concretizat în influenţe păgubitoare pentru activitatea productivă. În acest sens, la originea depăşirii repartiţiilor de energie stau în esenţă deficienţe organizatorice, aspecte de ordin tehnic şi tehnologic de care se face vinovat întregul colectiv, tinerii întreprinderii. Consultînd diferite documente ale organizaţiei U.T.C., nu am găsit, dincolo de generalităţi, nici o menţiune concretă despre vreo preocupare a tinerilor în vederea rezolvării unor probleme importante. Şi trebuie reţinut că nu despre risipa de la becurile de iluminat este vorba, ci despre probleme majore, cum ar fi, spre exemplu, procentul ridicat de pierderi tehnologice şi chiar rebuturile. Iar cînd ne gîndim că toate acestea s-au produs pe fondul unei restanţe de circa 80 000 bucăţi anvelope, chestiunea e cu atît mai importantă.

Aici, la Danubiana, locul cu „contribuţia" cea mai substanţială la risipa de energie este uzina nouă de anvelope, unde pe primele 4 luni ale acestui an consumurile specifice la 1 000 tone produs finit au fost depăşite cu 1 597 MWh, respectiv 5 199 tone c.c. Este adevărat că unele instalaţii sînt încă în probe, dar aceasta nu justifică faptul că acolo unde utilajele funcţionează, aburul să ţîşnească din abundenţă pe la îmbinările conductelor de alimentare a preselor de vulcanizat. În secţia respectivă, deservită aproape în exclusivitate de tineri, am numărat 15 prese pe unde curgeau „fluvii" de abur. Dacă am putea accepta că pentru cele două tinere operatoare — Maria Andreescu şi Dorina Gologan — ar fi fost mai greu să intervină în remedierea situaţiei respective, considerăm însă o adevărată lipsă de răspundere din partea tinerilor Gheorghe Marinescu, Nicolae Singe — şef de echipă şi respectiv secretar U.T.C. pe secţie — şi a altora, să recurgă la gimnastica umerilor.

— Ştiţi cît abur se pierde într-o zi datorită neetanşărilor?

— Nu cunosc.

— Ştiţi cîtă energie se consumă pentru a produce acest abur?

— Recunosc că nu. Ştiu însă că acest abur este produs aici şi dacă tot e produs trebuie consumat (!?).

Vizibilă lipsă de răspundere, dublată de importante carenţe educative. Oare pe aici nu trece nimeni din conducerea întreprinderii? Din privirile secretarului comitetului U.T.C. pe întreprindere. Titel Boldeanu, nu înţelegem însă dacă reproşurile sînt adresate celor de mai sus sau chiar lui însuşi. Pentru că nu se poate spune că a descoperit doar acum ceea ce am văzut noi.

Împreună intrăm în secţia de anvelope a vechii uzine, „anvelope I". Aici, la consumurile specifice au rezultat chiar economii: 3 MWh şi respectiv 2 t.c.c., total nesemnificative faţă de risipa înregistrată în cealaltă uzină. Dacă nu ai trece însă pe aici, ai putea crede că totul e perfect pus la punct. Ne întîmpină însă o atmosferă de „saună". Situaţia o întrece cu mult pe aceea din „anvelope II". Aburul ţîşneşte de pretutindeni. Funcţionează aici 150 de prese la care lucrează circa 240 de tineri. Dar, din nou, aceeaşi atitudine de nepăsare faţă de ceea ce se petrece în jurul lor. „Într-adevăr, pierderea trebuie să fie mare, dar nu ne-a spus nimeni să etanşăm aceste racorduri", afirma secretarul comitetului U.T.C. Aşa să fie oare? Să fie nevoie de o indicaţie, de o aprobare pentru a pune mîna pe cleşte ca să stringi un şurub sau să pui o garnitură? Se apreciază într-unul din planurile de măsuri văzute aici că rezolvarea acestei probleme ar aduce o economie anuală de 180 tc.c. Ceva totuşi s-a făcut, dovadă şi economiile despre care am semnalat mai sus. Este vorba de garniturile domurilor de la presele de vulcanizat care au o uzură rapidă, producînd pierderi de abur din interiorul presei în proporţie de 5—8 la sută şi, deci, consum suplimentar de abur. „S-a luat iniţiativa de către tinerii acestei secţii pentru a supraveghea şi asigura înlocuirile necesare", ne spunea tînărul Costel Agheorghesei. Dar, după norii ce plutesc în jurul maşinilor este clar că nu se acordă suficientă atenţie acestei activităţi.

Lucrări simple ar fi putut fi preluate spre a fi executate de către tineri şi în cazul refacerii izolaţiilor termice de la conductele de transport abur, ceea ce ar echivala cu o economie de 200 tone c.c. anual, fapt cu care secretarul comitetului U.T.C. a fost de acord că merită să fie avut în vedere pentru acţiunile viitoare.

Iată deci irosite, numai pe căile semnalate de noi, importante cantităţi de energie care nu sînt de fel neglijabile, aşa cum încercau să acrediteze ideea unii dintre tinerii de aici. Este aceasta o dovadă că, din punct de vedere al educării şi conştientizării tinerilor, organizaţia U.T.C. a rămas mult datoare şi, în această direcţie, va trebui să-şi concentreze imediat toate eforturile.

ALEXANDRU STROE

„CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Cluburi în criză de identitate

Dacă întîmplarea ar face ca un autobuz sau un tramvai să-și schimbe pe neașteptate ruta și să se oprească chiar la poarta unui club al tineretului din Capitală, n-ai ști în fața căruia te afli. Din teamă, poate, de a nu părea vreunul mai frumos decît altul, arhitectul a condus lucrările după un plan unic. Dacă întîmplarea ar face să intri, pe la ora 18, în holul vreunuia dintre ele, aceeași liniște mormintală te-ar întîmpina și, poate, cineva ți-ar atrage atenția că în sală mare „se ține o expunere" și, că deci, trebuie să mergi în vîrfuri; n-ai putea, deci, ști în care dintre ele te afli. Dacă întîmplarea ar face să ai în față planurile de activități ale **unor cluburi ale tineretului din Capitală**, iar din colțul de sus din stînga, ar lipsi antetul instituției, cu greu ți-ai putea da seama cui i-ar aparține fiecare: teme asemănătoare, cu titluri extrem de generale, seri cultural-distractive, discotecă, repetiții. Din teama, poate, ca unul să nu fie mai interesant decît altul și, cine știe, toți tinerii bucureșteni să se ducă într-un singur loc, iar celelate să rămînă goale. Sigur, există o oarecare doză de exagerare în cele notate mai înainte (doar nici un autobuz nu-și schimbă traseul pe neașteptate, sînt și zile în care, la ora 18, nu are loc nimic în cluburi, iar de pe planurile de activități nu lipsește niciodată antetul clubului), dar mergînd zilele trecute la **Ecran-club** și la **Titan-club** — trebuie recunoscut, unele dintre cele mai active din Capitală — n-am putut să nu observ similitudinile de spațiu și program, dincolo de o oarecare ambiție a specificului. Și mi-am adus aminte că, acum vreo zece ani, cînd cluburile tineretului din București au primit un nume faptul n-a fost întîmplător: se urmărea o „personalizare" a fiecăruia în parte, se încerca o diversificare a activității fiecăruia în funcție de dotarea, de locul unde era așezat, de caracteristicile sectorului căruia-i aparținea și nu în ultimul rînd în funcție de necesitatea existenței la nivelul întregului oraș a unei largi și bogate palete de manifestări capabile să satisfacă gusturile cele mai diverse. Un efort care a dus la foarte bune rezultate, dar care cu timpul s-a atenuat, urmarea fiind o stereotipie deloc fericită a activității. Ecran-clubul, de pildă, devenise renumit datorită cercului de cultură cinematografică la care veneau sute de tineri nu numai pentru a viziona filme de arhivă, dar și pentru pasionantele dezbateri care urmau proiecțiilor, dezbateri conduse de critici prestigioși — D.I. Suchianu, Florian Potra, Manuela Gheorghiu, Valerian Sava și alții — de cineaști de valoare. Și datorită cineclubului său, condus de regizori profesioniști, bucurîndu-se de sprijinul ACIN-ului, unde activau mulți tineri iubitori ai celei de-a șaptea arte, producțiile lor fiind de multe ori încununate cu premii la festivaluri și concursuri naționale. Filmul (fie el artistic, fie documentar) devenise aici un mijloc important de educație, de formare a tineretului. **„Dar — mărturisește D. Ciubotaru, directorul clubului — de vreo trei ani arhiva refuză să mai colaboreze cu noi și, deși nu s-a destrămat cu totul, cercul de cultură cinematografică nu se mai bucură de audiența de mai înainte. Pe de altă parte, și cineclubul și-a redus activitatea din lipsă de materiale. Reușisem să cre-**

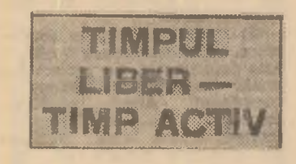

ăm aici o anume atmosferă, un anume climat care atrăgea un număr mare de tineri, dar care, din motive mai mult adiminstrative, s-a destrămat".

Acum Ecran-clubul speră să-și recîștige vizitatorii cu un cerc de judo și unul de yoga. Prin „clubul de vacanță" — care include și aceste activități sportive, plus ambiția de a organiza proiecții cu sprijinul Întreprinderii cinematografice a municipiului (din păcate filmele vor fi aceleași cu cele de pe afișul cotidian al cinematografelor) — gazdele își doresc o revigorare estivală a programului.

Titan-clubul (fost T 4) are o terasă și folosirea ei pe timpul verii pare lucrul cel mai firesc. Dar aici vara se pare că începe de-abia prin iulie de vreme ce mutarea serilor cultural-educative în aer liber se află doar în proiectul pentru luna lui cuptor. Un lucru demn de apreciat aici și cu un aer de noutate: într-o încăpere destul de mare, pînă nu demult folosită ca magazie, s-a amenajat un foarte frumos și elegant spațiu (n.b.: și răcoros!) care se poate aranja în diverse feluri (datorită unor module ingenios proiectate) și în care se fac auditii muzicale, se intruneste cenaclul etc. Din păcate, sala este cam prea mult ținută sub chele, așa că un fel de „cameră de oaspeți", cînd în fond existența ei ar fi fost de așteptat să schimbe în bine structura planului de manifestări.

N-am pomenit cu bună știință despre o parte a activității celor două cluburi. Caci, trebuie spus, aici zilnic sînt programate acțiuni, aici ființează diverse formații artistice, cîteva cercuri tehnico-aplicative. Nici **Ecran-clubul**, nici **Titan-clubul** nu au zile de „relache". Dar stereotipia de care vorbeam a făcut ca tinerii bucureșteni să nu vină prea des la cluburile lor și nici în număr prea mare. După opinia tovarășului **Florian Știrbu**, secretar cu propaganda al Comitetului municipal București al U.T.C.: **„mai întîi, nu se face o bună popularizare a activităților clubului. Directorii, instructorii nu merg îndeajuns în organizațiile U.T.C. ale sectorului pentru a vorbi cu tinerii. Pe de altă parte, cei care întocmesc planurile se rezumă la a respecta mai mult sau mai puțin în totalitate planul-cadru pe care noi l-am conceput doar ca pe un îndreptar general. Lipsește imaginația proprie în organizarea, în materializarea temelor pe care noi le recomandăm. De ce, de pildă, la discotecă, se obișnuiește doar anunțarea melodiilor, a formațiilor care le interpretează, cînd discuția despre curentele existente în muzica ușoară, despre specificul lor, urmată eventual de microconcursuri, ar fi mai antrenantă și, cred, mult mai educativă. De ce spectacolele de teatru ale formației clubului nu sînt însoțite de discuții despre teatrul românesc, despre piese, despre specificul teatrului de amatori, discuții la care să fie invitați oameni de specialitate, actori, regizori. Exemple ar fi nenumărate — și ele nu se opresc numai la educația artistică sau prin artă, ci și la cea economică, morală, politică, filme documentare, diapozitive etc. putînd aprofunda dezbaterile teoretice —, dar nu este aici locul pentru a da „idei" directorilor de club. Dar, deși există o activitate destul de bogată în cluburile amintite, ele nu-și vor putea atrage vizitatorii decît în măsura în care programul va fi mereu mai divers și mai... tineresc conceput!".**

Observații foarte adevărate, rămînînd a urmări în ce măsură aceste îndemnuri care, poate, ar fi fost necesar să ajungă mai direct și mai de mult la urechea directorilor de club — deși tov. **Știrbu** este doar de cîteva luni ales în funcția de secretar cu propaganda, timp, ar fi fost, totuși, de acțiune! — vor fi transpuse în practică de cei în cauză. Cît mai curînd!

MIRUNA IONESCU

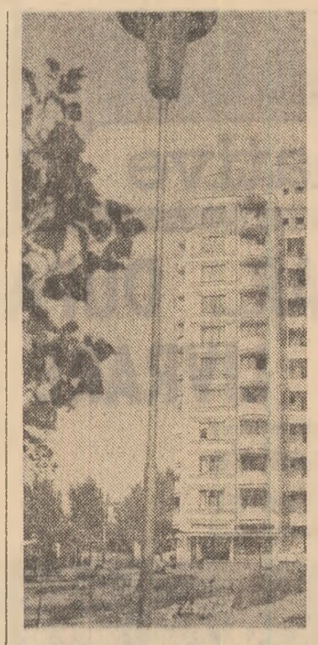

Noi construcții în Sighetul Marmației

Foto: GH. CUCU

TV

PROGRAMUL 1

10,00 Teleșcoală. 11,00 Romanfoileton: Bastardul (seria a II-a). Răzvrătiții. Reluarea episodului 3. 11,50 Telex. 12,00 Închiderea programului. 16,00 Tenis de cimp. Turneul internațional de la Wimbledon. Aspecte din semifinalele probei de simplu bărbați. Transmisiune directă. 18,15 Viața culturală. 18.35 Desene animate Kum-Kum. Producție a studiourilor americane. Episodul I. 19.00 Telejurnal ● 15 ani de istorie nouă a patriei. Împliniri ale prezentului. 19,25 Ora tineretului. Muntele care se mută. Emisiune complexă realizată în Munții Călimani, pe șantierul de la Neagra Sarului, în Iacobeni, Vatra-Dornei despre prezența și activitatea tineretului în sectoare de primă importanță ale economiei, acolo unde este mai greu, unde se formează personalitatea tinărului. 20.25 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent. „Aici am fost și-n veci vom fi stăpîni". Emisiune literar-artistică realizată la cetățile dacice de la Orăștie. 20.55 Jurnalul științelor și al călătoriilor. Operațiunea Famous. 21.30 La zi în agricultură: secerișul. 21,45 Mari cîntăreți de operă ai zilelor noastre. 22,15 Telejurnal.

PROGRAMUL 2

17.30 Radar pionieresc. 17.35 Film serial: „Potopul". Reluarea episodului 2. 18,45 Album coral 19,00 Telejurnal ● 15 ani de istorie nouă a patriei. Împliniri ale prezentului. 19,25 Muzică ușoară instrumentală. 19.40 Omul și viața rațională. 20.00 Estivala '80. Concert simfonic. 22,15 Telejurnal.

O descoperire senzațională: REALITATEA

Nicolae Motoc, poet din generația lui Nicolae Labiș, a început prin a scrie versuri somptuoase și greu inteligibile, ca niște mesaje princiare rămase din vremuri imemoriale. Treptat însă el a renunțat la acest stil prețios și și-a constituit un limbaj direct, remarcabil prin precizie și chiar printr-un fel de cruzime. Volumul recent apărut, **Erezii marine**, este aproape în întregime produsul a ceea ce s-ar putea numi arta de a descrie incisiv. Poetul vinează, cu o repeziciune de uliu, anumite scene din realitatea imediată și le fixează pentru totdeauna în cuvinte. Poate nu întîmplător în primplan se află de multe ori mici viețuitoare, surprinse în situații dramatice. Iată cîteva exemple: „Bucuria întoarcerii e de temut; / Rîndunica se repede-n mai și cade moartă". **(Extaz)**; „Nu uit fîntîna scundă, fără apă, / Unde, căzuți, o broască și un cîine / Orăcăiau schelălăiau de foame: cruzi / Și fricoși i-am părăsit în noaptea / Pîndind după coloanele grecești..." **(Excursia)**; „Ce-i ceri iubirii? Iei de ceafă. / De sub roțile limuzinei vulpea / Încă vie, cu labele de la spate / Strivite, și ea te mușcă pînă la os..." **(Un sens)** Ca și cum s-ar fi trezit dintr-un vis, poetul descoperă cu aviditate cît de bogată în mișcare și în culoare este lumea din jur. Aceasta nu înseamnă că se mulțumește să fotografieze pasionantul spectacol. În instantaneele sale există întotdeauna un sens. În scurtele poeme pe care le-am citat fiecare dintre momentele evocate are valoarea unei parabole. Așa se explică de ce poezia de dată recentă a lui Nicolae Motoc seamănă, în unele privințe, și cu o colecție de aforisme: fixate ca niște fluturi în insectar, diferitele aspecte ale vieții de zi cu zi în truchipează anumite adevăruri morale.

Dar poetul nu studiază realitatea imediată doar pentru a găsi situații care să figureze într-un mod cît mai percutant concepția sa despre viață. Pe el îl interesează și altceva și anume reprezentarea unor stări de spirit foarte greu de reprezentat. Așa se întîmplă, de pildă, în poemul **Zi frumoasă** unde, prin descrierea unor copii care străbat cu bicicletele străzile unui oraș, ni se vorbește, de fapt, despre fericirea fără margini de-a fi liber, de-a avea viitorul în față: „Deindată ce dispar după colț, / După ultimele tufe de gard viu / Ce despart aleea de vacarmul străzii, / Puștii călări pe biciclete abia mai văd / Prin plexiglasul căștilor de cosmonauți. / Abia își mai amintesc de-o zi frumoasă / De mult, din adolescența lor pămînteană..."

Indiferent însă de semnificația fiecărui poem în parte, cert este că materia folosită pentru construirea discursului liric o constituie realitatea cotidiană, așa cum ni se înfățișează tuturor: prozaică, dar și pitorească, haotică, dar și ritmată de un frenetic puls interior. Nicolae Motoc va deveni un poet de

CRONICA LITERARA

Nicolae Motoc: EREZII MARINE
Editura Eminescu, 1980

Ion Lotreanu: TEME ȘI VARIAȚIUNI
Editura Cartea Românească, 1980

a da impresia de realitate descrisă cu o violentă exactitate —, ci sună pur și simplu strident. În momentul cînd va renunța cu totul la tiparele de altădată și, în plus, își va însuși atît de bine deprinderea de a vorbi firesc încît vocea sa nu va mai avea inflexiuni de o familiaritate teatrală, Nicolae Motoc va deveni un poet de care nu se va mai putea face abstracție.

★

Ion Lotreanu a început, de asemenea, prin a scrie versuri încărcate de podoabe, probabil și sub influența lui Eugen Barbu, aflat în faza **Principelui**, roman baroc, care îl molipsește pe cititor de plăcerea de a caligrafia nume de pietre prețioase și de țesături scumpe. În **Teme și variațiuni**, ultima sa carte, Ion Lotreanu s-a scuturat însă de această vrajă și a descoperit, la rîndul său, realitatea. Perspectiva sa este mai amplă decît la Nicolae Motoc, are anvergură. Iată de ce această poezie ar putea fi caracterizată acum prin termenul **panoramică**. Mulți dintre poeții valoroși de azi — Dumitru Popescu, Adrian Păunescu, Mircea Dinescu și alții — tind spre asemenea reprezentări ample ale existenței umane în secolul douăzeci. Și mijloacele diferă de la caz la caz.

Principalul procedeu folosit de Ion Lotreanu constă în alăturarea a zeci și zeci de situații și întîmplări insolite, culese parcă de la „faptul divers", în realizarea unor mozaicuri uriașe, care creează senzația de Babilon modern. Poetului îi place să plutească în acest ocean de informații năstrușnice agățat, ca de-o scîndură salvatoare, de ironia sa caustică. Diversitatea amețitoare a modurilor de existență nu și-a găsit decît rareori cronicari atît de înzestrați: „Populația globului crește, / se trag rafale prin cartierele unor orașe, / eu sînt din ce în ce mai singur / în cămăruța mea. Premierul britanic / se interesează / de sănătatea focilor din Insulele Orcade. / Fata din cartier, // crezînd că sînt poștaș, mă întreabă / dacă am pentru ea vreo scrisoare. / Îi spun că nu. / În cimitirele din jur, / sub lumina împăcată a stelelor, / e îngropată treptat istoria uniformelor. / Iubita mea trece pe ape / într-o **barcă de oro...**" **(lucrările agricole ale globului pămîntesc)**. De fapt, citatele nu spun mare lucru deoarece numai reproduse **în extenso** aceste poeme își dezvăluie freamătul vast.

Doar într-un prim compartiment al cărții versurile au un asemenea suflu. În cel de-al doilea, poetul a inclus piese de altă factură, unele sentimentale în sensul bun al cuvîntului, cum este această confesiune pe care autorul, împlinind vîrsta de treizeci și opt de ani, a închinat-o memoriei lui Mihai Eminescu: „Mai e un an și-ar trebui să mor, / să trec de vîrsta asta nu e bine. / Privesc spre fiică. Slovele mă dor, / De gura călămării mi-e rușine." În această a doua parte a volumului există însă și unele improvizații fără valoare, cum sînt cele trei **lied**-uri, care reprezintă un fel de răsfăț. Tocmai din cauză că de obicei este concis și are ceva de spus, poetul pare frivol atunci cînd se lasă în voia unor capricii și combină cuvintele în joacă sau într-o vagă stare de reverie. Direcția în care se manifestă cu maximă eficiență artistică este aceea a demistificării inteligente, a edificării unor monumente de nisip din plăcerea de a le vedea tot el risipindu-se. Descoperirea lumii contemporane constituie un moment important în evoluția ca poet a lui Ion Lotreanu, deoarece a relevat natura artei sale. Este o artă care se bazează pe reacția imediată la ceea ce se întîmplă în jur, pe **replica inventivă**, ca la toți reprezentanții spiritului muntenesc.

ALEX. ȘTEFĂNESCU

(Urmare din pag. 1)

în care își înțelege destinul această tînără care, acum 15 ani, mai lega la gît cravata roșie.

AUTONEMULȚUMIREA CREATOARE

Privesc o fotografie. Un „liliac" cu aripile mohorîte, adunate greoi, dar posesiv în jurul unei nacele micuțe. Aceeași imagine apoi, din alt unghi: o corăbie din cele care au pornit, cu Magellan la bord, să dea ocol lumii. Ceea ce văd este girocopterul, o combinație între avion și elicopter, realizată de cercul de creație al tinerilor de la Centrul de cercetări științifice pentru mașini de ridicare și transport uzinal Timișoara. Ioan Teodor Asălău este unul din proiectanții și realizatorii aparatului capabil să execute fotografii la înălțime, să fie utilizat la controlul circulației sau pentru raiduri de control și supraveghere a pădurilor și pășunilor. Avantajele lui, îmi explică tehnicianul Asălău, sînt următoarele: poate atinge viteze pînă la 100 de kilometri pe oră, are un consum specific mai mic decît avionul sau elicopterul, nu necesită teren de aterizare.

Ioan Teodor Asălău aparține, prin vîrstă și fel de a și-o trăi, generației Ceaușescu. Care sînt argumentele cu care se acreditează această apartenență? Le descifrăm cu ușurință în bilanțul concret al celor trei ani de cînd lucrează în cadrul institutului: realizarea unor vehicule cu perne de aer pentru transportul uzinal, destinate a înlocui podurile rulante al căror decor ne întîmpina pînă nu demult în orice mare hală industrială. Dintr-o dată deci, economie de material, de energie, de efort. La „Tehnometal" Timișoara, la uzina de strunguri din Lipova, la laminorul de sîrmă din Cîmpia Turzii la „Electroputere" Craiova, și în alte puncte fierbinți din ramurile chele ale economiei se folosește deja acest sistem de transport. „Sîntem primii dintre țările socialiste — îmi explică interlocutorul — care folosim vehiculul cu film de aer".

Îmi spune aceasta cu o mîndrie atît de fermă, încît realizez ce înseamnă, ce înțelegere și explicație dă acest tînăr noțiunii de patriotism. Ce este pentru el mîndria de a se număra printre cei care **au contribuit** efectiv, într-unul din perimetrele care compun în ansamblu prestigiul României. **Aplecare spre nou**, neastîmpărul, nemulțumirea generatoare de schimbare, de perfecționare este o caracteristică a acestei generații, un mod de a răspunde investiției de încredere acordate de partid. „Hobby"-ul materializat în „liliecl" de talia girocopterului depășește limitele unei pasiuni trecătoare și intră pentru Ioan Teodor Asălău și pentru atîția alții în destinul lor propriu, în felul cum se individualizează prin gîndire și contribuție efectivă printre ceilalți reprezentanți ai generației.

PARAMETRII PASIUNII

Dorina Podariu, o fată subțirică, elegantă, cu gesturi calme și vorbe măsurate, are o profesie care, ea însăși, se substituie nu de puține ori destinului. Viața și moartea, boala și sănătatea — iată reperele între care se definesc ca profesioniști purtătorii halatelor albe. Fata aceasta se află printre participanții bătăliilor zilnice pentru viață, **prin vocație** și prin înțelegerea acestei vocații ca pe o severă și implicantă datorie profesională. Lucrează la secția de hemodializă a Spitalului județean Timiș și a făcut parte din echipa care a operat primul transplant renal. Pacientul, un fiu de miner din Lupeni, student la Facultatea de științe economice din Timișoara. Donatorul — părintele său.

La 12 februarie 1980, împreună cu conferențiarul dr. Mănescu și cu medicul Ovidiu Golea pătrund în sala de operație. 6 asistente. Una este Dorina Podariu. După 16 ore, bolnavul este în afară nu de orice pericol, ci de complicațiile care puteau surveni pe parcursul procesului operator. Urmează veghea atentă, zile și nopți, nopți și zile, un timp care are altă curgere și densitate decît i-o cunoaștem și altă semnificație decît îi dăm în mod normal. Omul tînăr, care săptămînă de săptămînă trebuia să își dinamizeze artificial rinichiul, care în fiecare joi pleca la cursuri din spital, și-a cucerit acea independență fără de care e greu, dacă nu imposibil să existe realizare profesională, satisfacții umane. I-au făcut acest „dar" fără echivalență în monedă, cîțiva oameni printre care și fata de care vorbim, Dorina Podariu.

O tînără pentru care lupta pentru viață face parte din profesie, iar salvarea unei vieți înseamnă susținerea acestei lupte la parametrii de competență și pasiune pe care o implică orice confruntare cu asemenea miză.

*

Destine-argument, spuneam. De fapt, evoluții firești, adică la acei parametri firești ai generației Ceaușescu, parametri ceruți cu necesitate de timpul pe care îl parcurgem, de rigorile care îi definesc structura și calitatea. Sub semnul și la semnificațiile acelei „deschideri de cale" pe care a operat-o în urmă cu 15 ani cel de-al IX-lea forum al comuniștilor, s-au aliniat destinele unei generații aflate la ora demonstrației de valoare și pertinentă. O generație care se definește prin fiecare component al său capabil să îi dea personalitate și relevanță.

Destine-argument pentru o deschidere de cale

ARGEDAVA

(Urmare din pag. 1)

de încăperi, unele cu destinație economică (cămări cu vase mari pentru alimente, cuptoare de pîine, cameră cu război de țesut), altele servind pentru locuit. Aceste încăperi erau dispuse în cel puțin două corpuri de clădire între care se afla o a treia construcție cu un caracter de sanctuar. Este o bazilică cu o deschidere de cel puțin 18 m lungime și cu capătul dinspre N rotunjit în forma unei abside. În încăperea din vîrf s-a descoperit o vatră decorată cu motive ornamentale sau simboluri, imprimate în crusta frumos fățuită. În fața acestor construcții se afla o piațetă în mijlocul căreia era o fîntînă a cărei adîncime n-am putut-o explora încă. Pe aici se presupune că era și intrarea în cetate.

Deși acest „complex rezidențial" este, în felul lui, unic trebuie remarcate și o serie de elemente care îl situează în cadrul unitar al civilizației getodace din sec. I î.e.n. Sanctuare cu absidă, orientată mereu spre N sau NV, s-au mai descoperit și în Munții Orăștiei chiar dacă acolo ele erau cuprinse în planul unor alte tipuri de sanctuare, cele de formă circulară; de asemenea, acolo, în munți, ele erau ridicate din piatră, materia primă greu de procurat în Cîmpia Română. Nu știm care era funcția exactă a acestor sanctuare, cărei divinități erau ele destinate. Ceea ce știm este că erau specifice geților și dacilor de pretutindeni (o asemenea construcție cu absidă s-a descoperit mai de mult tocmai în Turingia, într-o așezare celtică, atestînd desigur influența nemijlocită a culturii spirituale dacice spre centrul Europei). În acest sens descoperirile de la Popești se înscriu în acea unitate a civilizației geto-dace ce precede cu aproape un veac unitatea politică înfăptuită de Burebista acum 2050 de ani.

Prețioasa moștenire

(Urmare din pag. 1)

altul, exponentul cel mai credincios a tot ce a avut mai de preț istoria noastră, știe să le confere întotdeauna viabilitatea și măreția, intilnindu-se astfel, într-un același gînd însuflețitor, cu vizionarul de la mijlocul celuilalt veac, Nicolae Bălcescu, în al cărui preambul la „Romîni sub Mihai Voievod Viteazul" se cere **„ca aducerea aminte a acelor timpuri eroice să deștepte în noi sentimentul datoriței, ce avem de-a păstra și d-a mări pentru viitorime această prețioasă moștenire"** (subliniere noastră).

Convergența acestor îndemnuri e cu atît mai plină de luare aminte cu cît și tribunul generației de aur de la 1848 credea cu tărie că în tinerețe stă entuziasmul lucrurilor mari și devotamentul pentru adevăr. A integra fiecare acțiune a tineretului de azi într-o viziune istorică, a-i conferi perspectivă, a-i da sentimentul că urmează unor generații eroice și le precede pe altele, înseamnă cu adevărat a-i prețui energiile și capacitatea de înnoire, a-l face conștient de marile răspunderi pe care le are în opera pe care o înfăptuim. Tinerii trebuie să cunoască istoria pentru a o face, pentru a o innobila cu faptele lor de muncă și cutezanță, cu o gîndire nouă prin spiritul ei revoluționar, comunist.

ANTENE PENTRU RADIOAMATORI

În colecția radio și televiziune (Editura tehnică) a apărut lucrarea „Atene pentru radioamatori" semnată de inginerul Iosif Remete. Cele două volume cuprind descrierea modului de realizare practică (cu toate dimensiunile necesare gata calculate) a unui număr de peste 150 antene filare și directive, pentru recepția programelor de radiodifuziune, precum și a programelor de televiziune de la distanță mare. De asemenea, sînt prezentate antenele pentru traficul de radioamatori pe unde scurte și ultra scurte cu folosirea propagării troposferice, respectiv pentru transmiterea mesajelor prin sateliți.

Rezultat al unei experiențe îndelungate a autorului, antenele descrise în lucrare au fost experimentate de radioamatori, iar descrierea realizării acestor construcții, cît și recomandările sînt făcute la nivelul experienței și al bagajului de cunoștințe în decursul a 25 de ani în domeniul benzilor alocate și în emisiunile de radioamatori. Lucrarea, prin problematica abordată, se adresează în primul rînd tinerilor radioamatori de trafic (emițători și receptori), cît și celor care doresc realizarea unor recepții calitative a programelor radio TV.

● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ●

O vacanță ideală

puteți petrece în stațiunea de odihnă Borșa, situată la poalele masivului Pietrosu Rodnei.

Pădurile de conifere, lipsa oricărei surse de poluare, aerul pur și bogat în ozon conduc la o rapidă recuperare a forțelor dv. fizice și intelectuale.

Hotelul Cascada, vilele elegante dispun de confortul necesar pentru cazare, masă și odihnă. Biletele se pot obține de la toate agențiile și filialele O.J.T. din întreaga țară, precum și de la filialele I.T.H.R. București.

1. **Lector** la Catedra de matematici III, Facultatea de electrotehnică, la disciplina „Matematici", poziția 22 din statul de funcțiuni;
2. **Șef de lucrări** la Catedra de autovehicule rutiere, Facultatea de transporturi, la disciplinele: „Tehnologia reparării autovehiculelor" și „Fabricarea pieselor auto și măsurări mecanice", poziția 12 din statul de funcțiuni;
3. **Șef de lucrări** la Catedra de mecanică, Facultatea de mecanică agricolă, la disciplinele: „Mecanică", „Elemente de structuri speciale și rezistență" și „Elemente de inginerie mecanică, întreținerea și repararea utilajului chimic", poziția 28 din statul de funcțiuni;
4. **Șef de lucrări** la Catedra de metalurgia metalelor neferoase și prepararea minereurilor, Facultatea de metalurgie, la disciplinele: „Tehnologia fabricării electrozilor", „Tehnologia obținerii aluminiului" și „Elaborarea și turnarea aliajelor neferoase", poziția 10 din statul de funcțiuni;
5. **Șef de lucrări** la Catedra de tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare, Facultatea de transporturi, la disciplinele: „Centralizări" și „Dispozitive și circuite electronice", poziția 14 din statul de funcțiuni;
6. **Asistent** la Catedra de calculatoare, Facultatea de automatică, la disciplinele: „Programarea calculatoarelor", „Programare și informatică", „Elemente de calculator și programare" și „Sisteme de operare", poziția 46 din statul de funcțiuni;
7. **Asistent** la Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini, Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini, la disciplinele: „Toleranțe și măsurări tehnice", „Mașini unelte și control dimensional", „Control tehnic" și „Activitate de cercetare, proiectare", poziția 20 din statul de funcțiuni;
8. **Profesor** la Catedra de autovehicule rutiere, Facultatea de transporturi, la disciplinele: „Caroserii și sisteme portante", „Automobile", „Combustibili lubrifianți și materiale auto", „Economia de combustibili la motor", „Calculul și construcția automobilelor" și „Dinamica autovehiculelor", poziția 1 din statul de funcțiuni;
9. **Conferențiar** la Catedra de mecanisme, Facultatea de transporturi, la disciplina „Mecanisme", poziția 6 din statul de funcțiuni;
10. **Șef de lucrări** la Catedra de tehnologia materialelor și sudură, Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini, la disciplinele: „Tehnologia materialelor" și „Tehnologie", poziția 21 din statul de funcțiuni;
11. **Șef de lucrări** la Catedra de tehnologia materialelor și sudură, Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini, la disciplinele: „Utilaje de sudare", „Tehnologia sudării și tăierii sudării cu gaze și procedee conexe", poziția 27 din statul de funcțiuni;
12. **Asistent** la Catedra de turnătorie-forjă, Facultatea de metalurgie, la disciplinele: „Bazele teoretice ale turnării" și „Controlul calității și remedierea pieselor turnate", poziția 23 din statul de funcțiuni;
13. **Asistent** la Catedra de metalurgie fizică, studiul metalelor și semiconductorilor, Facultatea de metalurgie, la disciplina: „Studiul metalelor", poziția 36 din statul de funcțiuni;
14. **Asistent** la Catedra de turnătorie-forjă, Facultatea de metalurgie, la disciplinele: „Tehnologie generală" și „Deformarea metalelor prin forjare", poziția 32 din statul de funcțiuni;
15. **Asistent** la Catedra de agregate și instalații tehnologice metalurgice, Facultatea de metalurgie, la disciplina „Agregate și instalații termice metalurgice", poziția 20 din statul de funcțiuni;
16. **Asistent** la Catedra de agregate și instalații tehnologice metalurgice, Facultatea de metalurgie, la disciplinele: „Agregate și instalații termice metalurgice" și „Cuptoare metalurgice", poziția 27 din statul de funcțiuni;

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul rectoratului Institutului politehnic din București, Splaiul Independenței nr. 313, în termen de 30 de zile, pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări și respectiv 15 zile pentru posturile de asistent, de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere, împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S. România, publicată în Buletinul Oficial al R.S. România, partea I nr. 33 din 15 martie 1969 și Instrucțiunile Ministerului Educației și Învățămîntului nr. 84539/1969 și nr. 4333 din 13 februarie 1974.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului politehnic din București în termen de 3 luni pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări și respectiv 15 zile pentru posturile de asistent, de la data expirării termenului de înscriere la concurs.

Cei care funcționează la altă instituție de învățămînt superior sînt obligați să anunțe în scris participarea la concurs rectorului sau directorului acesteia.

Anunțul a fost publicat în Buletinul Oficial al R.S. România, partea a III-a, nr. 128 din 1 iulie 1980.

INSTITUTUL POLITEHNIC BUCUREȘTI

anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice

TELEGRAME

Excelenței Sale NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Am fost foarte mișcat de felicitările pe care mi le-ați transmis cu ocazia celei de-a treia aniversări a Republicii Djibouti.

Vă mulțumesc foarte mult și vă adresez, la rîndul meu, urări de sănătate și fericire personală, de succes și prosperitate pentru poporul român.

HASSAN GOULED APTIDON
Președintele Republicii Djibouti

Excelenței Sale Doamnei VIGDIS FINNBOGADOTTIR

Președintele Republicii Islanda

REYKJAVIK

Alegerea dumneavoastră în înalta funcție de președinte al Republicii Islanda îmi oferă plăcutul prilej de a vă transmite, în numele poporului român și al meu personal, sincere felicitări și urări de bine pentru dumneavoastră și poporul islandez prieten.

Îmi exprim speranța că relațiile dintre România și Islanda vor cunoaște o dezvoltare continuă spre binele celor două popoare, al păcii, securității, destinderii și independenței în Europa și în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

AGENDA

Miercuri dimineața, Pietro Longo, secretar general al Partidului Socialist Democratic Italian, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit Capitala.

Miercuri, după-amiază, tovarășul Gheorghe Oprea, prim-viceprim-ministru al guvernului, l-a primit pe Allan E. Gotlieb, secretar de stat pentru afacerile externe al Canadei, care efectuează o vizită în țara noastră.

Ministrul afacerilor externe, Ștefan Andrei, a început, miercuri, convorbirile cu Allan E. Gotlieb, secretar de stat pentru afacerile externe al Canadei, care efectuează o vizită în țara noastră, la invitația Ministerului Afacerilor Externe.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae Giosan, s-a întîlnit, miercuri după-amiază, cu Traore Zoumma, membru al Biroului Politic Național al Partidului Democratic Voltez, secretar general cu problemele organizațiilor de masă, deputat în Adunarea Națională a Republicii Volta Superioară, și Compaore Honore, membru al Comisiei de politică externă a Adunării Naționale, care se află în vizită în țara noastră.

O delegație a C.C. al P.C. din Cehoslovacia, formată din Miroslav Stafl, activist al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, și Vladimir Miko, redactor-șef adjunct la editura de partid „Svoboda", a făcut o vizită pentru schimb de experiență în țara noastră.

Miercuri, delegația parlamentară din Cipru, condusă de Alecos Polydorou Michaelides, președintele Camerei Reprezentanților, a făcut o vizită în municipiul Brașov.

La Ministerul Afacerilor Externe a avut loc un simpozion științific consacrat celei de-a 2050-a aniversări a constituirii primului stat dac centralizat și independent sub conducerea lui Burebista.

Lucrările simpozionului au fost deschise de Maria Groza, adjunct al ministrului afacerilor externe.

În referatele prezentate au fost evocate momentele importante ale dezvoltării istorice a poporului român de la origini și pînă în prezent, lupta sa pentru independență și suveranitate națională, pentru înfăptuirea societății noi, socialiste pe pămîntul României, pentru făurirea unei lumi a păcii și colaborării internaționale.

Participanții au adresat o telegramă **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.**

Cu același prilej a fost inaugurată o expoziție documentară de fotografii intitulată „Carpații vorbesc despre daci".

Sub auspiciile Institutului de cercetări și modernizări energetice a avut loc o sesiune de comunicări tehnico-științifice cu tema „Contribuții la dezvoltarea energeticii românești". Participanții au analizat rezultatele obținute în cele două decenii de activitate de cercetare energetică departamentală organizată în țara noastră, căile și mijloacele de a traduce în viață obiectivele prevăzute în Programul-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energeticii pe perioada 1981—1990 și orientările principale pînă în anul 2000.

În încheierea lucrărilor, a fost adoptată o telegramă adresată **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român,** în care se exprimă angajamentul tuturor lucrătorilor din acest important sector de a acționa cu întreaga capacitate de muncă și creație pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor stabilite în documentele Congresului al XII-lea, privind asigurarea progresului continuu al energeticii românești.

Sub egida Academiei „Ștefan Gheorghiu" și Academiei de științe sociale și politice, miercuri, a avut loc o dezbatere cu tema: „Noua ordine internațională în perspectiva sesiunii speciale a O.N.U. din 1980: decalaje și subdezvoltare, căi și modalități de depășire a acestora", la care au participat cadre didactice, cercetători științifici, activiști de partid și de stat, ziariști.

Dezbaterile au reliefat cu putere concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu privind necesitatea lichidării subdezvoltării și a instaurării unei noi ordini economice și politice internaționale, bazată pe egalitate și avantaj reciproc, care să ducă la progresul mai rapid al țărilor rămase în urmă, în interesul tuturor popoarelor, al cauzei păcii și colaborării în întreaga lume.

Participanții au relevat poziția României în legătură cu modalitățile și căile de depășire a decalajelor economice dintre state, subliniind necesitatea ca la sesiunea specială a O.N.U. din toamna acestui an să se ajungă la înțelegeri și măsuri concrete în direcția înfăptuirii noii ordini economice, ca o cerință obiectivă a realizării stabilității mondiale, a dezvoltării economice a tuturor statelor, a democratizării relațiilor internaționale, a destinderii și păcii.

ÎNCHEIEREA CURSURILOR ȘCOLII CENTRALE DE PREGĂTIRE A CADRELOR UNIUNII TINERETULUI COMUNIST — PROMOȚIA 1980

La Academia „Ștefan Gheorghiu" a avut loc o adunare cu prilejul încheierii cursurilor Școlii centrale de pregătire a cadrelor Uniunii Tineretului Comunist — promoția 1980. Absolvenții școlii, împreună cu cadrele didactice și de instruire au adresat o telegramă **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România,** în care se spune: Vă rugăm să primiți cele mai respectuoase și profunde mulțumiri pentru minunatele condiții de muncă și de viață create — expresie a grijii și încrederii pe care partidul, dumneavoastră, le acordați pregătirii și afirmării cadrelor Uniunii Tineretului Comunist, a preocupării statornice pentru formarea noastră în spiritul celor mai înalte idealuri ale socialismului și comunismului. În întreaga noastră activitate, vom avea ca țel suprem unirea eforturilor tuturor tinerilor, muncitori, țărani, elevi, studenți, intelectuali, băieți și fete — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități —, în vasta operă de înfăptuire a obiectivelor de dezvoltare multilaterală a patriei, stabilite de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român. Ne angajăm în fața dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom activa fără preget pentru participarea creatoare a tinerilor pe șantiere, în întreprinderi și platforme industriale, pe ogoare, în laboratoare, în școli și facultăți, astfel încît să ne situăm în primele rînduri ale muncii și luptei tineretului, să cinstim prin fapte de muncă și de conștiință înaltul titlu de activist comunist revoluționar al partidului.

Încep înscrierile la concursul de admitere în învățămîntul superior

La 5 iulie, încep înscrierile la concursul de admitere în învățămîntul superior, de zi, seral și fără frecvență.

Concursul din acest an prezintă unele elemente noi față de edițiile precedente. Pentru examenul de admitere în învățămîntul superior seral se pot înscrie și tineri absolvenți de liceu din promoția 1980 pe baza adeverinței de repartizare în producție, urmînd ca cei reușiți să prezinte adeverința de încadrare, potrivit legii, pînă la începerea cursurilor. La secțiile și facultățile din învățămîntul superior minier și petrolier vor putea concura și absolvente ale învățămîntului liceal.

La profilurile biologie, științe naturale și agricole și educație fizică, disciplina anatomia și fiziologia omului a fost înlocuită cu disciplina biologie (se recomandă manualul de biologie I, clasa a XI-a, ediția 1978). La profilurile medicină și stomatologie, disciplina biologie este prevăzută la alegere cu anatomia și fiziologia omului (după manualul pentru liceele sanitare, clasele a IX-a și a X-a, ediția 1977). La specializarea geografie — o limbă străină, disciplina geografie fizică a fost înlocuită cu o limbă străină (engleză, franceză, germană, rusă, la alegere). Pentru a da posibilitate sportivilor de performanță să participe la Olimpiada internațională 1980, de la Moscova, sesiunea de admitere în învățămîntul superior de profil, cursuri fără frecvență, a fost programată în perioada 23—30 octombrie.

După cum precizează Ministerul Educației și Învățămîntului, pentru concursul de admitere din acest an, conținutul disciplinelor este în conformitate cu manualele școlare după care s-au pregătit absolvenții de liceu din promoția 1980.

În sprijinul candidaților a fost editată broșura „Admiterea în învățămîntul superior — 1980", care prezintă rețeaua instituțiilor de învățămînt superior, condițiile de înscriere la concurs, modul de organizare și desfășurare a acestuia, obiectele la care vor fi examinați. Ca și în anii precedenți, candidații au beneficiat de îndrumări, consultații și cursuri de pregătire — fără plată — organizate de instituțiile de învățămînt superior și asigurate de cadrele didactice universitare.

Înscrierile se încheie la data de 11 iulie.

PREMIILE CONCURSULUI ORGANIZAT DE COMITETUL NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA PĂCII

Recent a avut loc tragerea la sorți a premiilor oferite participanților la concursul pe bază de buletine „Fondul Păcii" cu tema: „Dezvoltarea intensivă și multilaterală a României — contribuție de mare însemnătate la cauza păcii, socialismului și progresului în lume", organizat de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii.

Cele **DOUĂ PREMII I, în valoare de 25 000 lei fiecare,** au fost cîștigate de **Cioba Ilie**, profesor, Lasläul Mare, județul Mureș și **Abrám Clara**, casieră, Oradea.

Cele **DOUĂ PREMII II, în valoare de 10 000 lei fiecare,** au fost cîștigate de **Smărăndoiu Nicolae**, bibliotecar, Tîrgu Ocna, județul Bacău și **Nagy István**, elev, Carei, județul Satu Mare.

Cele **ȘAPTE PREMII III, în valoare de 5 000 lei fiecare,** au fost cîștigate de **Cocoș Valeria**, funcționară, Brăila; **Craiu Ioan**, învățător, Oglinzi, județul Neamț; **Petrila Radu**, șofer, Pitești; **Plesnicuțe Mihai**, profesor, Bacău; **Pătrașcu Petre**, muncitor, Pașcani, județul Iași; **Grădinaru Reveca**, operator C.T.C., Ostra, județul Suceava; **Nedelcu Ionica**, elevă, Vulturu, județul Vrancea.

Răspunsurile exacte la întrebările concursului și lista completă a cîștigătorilor celor 661 premii cu care a fost dotat concursul vor fi tipărite într-un pliant ce va putea fi obținut, gratuit, cu începere de la 1 august a.c. de la comitetele de luptă pentru pace din întreaga țară.

SPORT ○ SPORT ○ SPORT ○ SPORT

Ștafeta flăcării olimpice

De pe platoul Casei Centrale a Armatei, Ștafeta flăcării olimpice a luat startul ieri dimineață, spre Ploiești, însoțită de aceeași atmosferă sărbătorească. Străbătînd Capitala, pe unul dintre cele mai frumoase trasee — Piața Universității — Piața Romană — Piața Victoriei — Piața Aviatorilor — Parcul Herăstrău — Băneasa — Otopeni — Ștafeta a fost primită, la fiecare punct de preluare, de grupuri mari de cetățeni, de tineri sportivi purtînd frumoasele eșarfe cu inscripția „J.O. 1980". După ce a parcurs distanța București — Ploiești, a fost întîmpinată în municipiul reședință a județului Prahova printr-o nouă și amplă manifestare cultural-sportivă. La Palatul Culturii, mii de locuitori ai Ploieștiului, sportivi fruntași, elevi, au venit să salute flacăra olimpică a păcii și prieteniei. In cadrul ceremoniei, ION PARASCHIV, primarul orașului Ploiești, și MIHAIL MAKARICEV, reprezentantul Comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice de la Moscova au rostit scurte cuvîntări, după care formațiile artistice ale Palatului Culturii, ale tineretului, precum și echipa de gimnastică a clubului muncitoresc „Petrolul", au prezentat un spectacol complex, relevînd virtuțile artistice și sportive ale tinerilor prahoveni, înflorite la fel de strălucit pe aceste meleaguri, urmare a condițiilor de pregătire și afirmare create ca pretutindeni în țară. Prilejul primirii Ștafetei a fost folosit de gazde pentru înmînarea de diplome și cupe sportivilor fruntași de la Liceul energetic, A.S. „Dorobanțul", și alte asociații. Tot în onoarea Ștafetei flăcării olimpice s-a dat startul „Crosului tineretului" la care au participat peste 1 000 de alergători. După festivitatea din centrul Ploieștiului, mesagerul idealurilor olimpice a pornit spre Buzău, cu același impresionant alai însoțitor, căruia i s-a adăugat, de fiecare dată, alți și alți sportivi, mîndri să ia parte la asemenea ștafetă. Spre seară, Ștafeta flăcării olimpice a poposit la Buzău — unde a rămas aprinsă toată noaptea, fiind întîmpinată în fața Palatului politico-administrativ cu aceeași căldură caracteristică ospitalității românești, salutată de mii de cetățeni, tineri și vîrstnici, dedicîndu-i sărbătoare de cîntec și joc, de demonstrații sportive, cuvenită semnificației ce o poartă cu sine de-a lungul istoriei și lumii.

V. RAVESCU

Manifestări sportive cu ocazia trecerii flăcării olimpice pe teritoriul României

Foto: GH. CUCU

● **ÎN ULTIMA ZI a concursului internațional de tir pentru „Cupa Steaua", desfășurat la poligonul Tunari din Capitală, țintașul român Ion Corneliu a cîștigat proba de pistol viteză cu 597 puncte. Pe echipe, pe primul loc s-a situat formația Steaua, cu 2 376 puncte, rezultat ce constituie un nou record național. În proba de pușcă 3×40 focuri, victoria a revenit lui Romulus Nicolescu — 1 159 puncte, la individual și echipe Ț.S.K.A. Moscova — 4 611 puncte.**

● **ÎN TURUL III al probei de dublu femei din cadrul turneului internațional de tenis de la Wimbledon, cuplul Virginia Ruzici (România)-Chris Evert-Lloyd (S.U.A.) a învins în două seturi, cu 6—4, 6—1, perechea Pam Teeguarden (S.U.A.) — Bettina Bunge (R.F. Germania).**

Alte rezultate: Kathy Jordan, Anne Smith-Sherry Acker, Joanne Russell 2—6, 6—2, 6—4; Virginia Wade, Greer Stevens-Marjorie Blackwood, Pam Whytcross 6—3, 6—2.

În sferturile de finală ale probei de simplu femei, Martina Navratilova a întrecut-o cu 7—6, 1—6, 10—8 pe Billie Jean King.

● **ÎN CONCURSUL internațional de înot de la Liubliana, proba feminină de 200 m bras a fost cîștigată de Liao (R.P. Chineză) cu 2'40"88/100, urmată de Brigitte Prass (România) — 2'43"60/100 și Porența (Iugoslavia) — 2'50"96/100. Sportiva româncă Luciela Mihăilescu s-a clasat pe locul 3 în proba de 100 m spate cu rezultatul de 1'10"93/100.**

„De la Steinitz la Karpov"

UN STRĂLUCIT GENIU AL ȘAHULUI J. R. CAPABLANCA (1888–1942)

José Raul Capablanca, unul dintre cele mai mari genii ale șahului din toate timpurile și campion mondial între 1921 și 1927, s-a născut la Havana, în 19 noiembrie 1888. A învățat primele reguli ale jocului minții cînd avea numai 4 ani privindu-și tatăl jucînd cu prietenii. Cînd avea 8 ani, micul José Raul frecventa deja clubul de șah din Havana în fiecare duminică și lucra asiduu acasă. Rezultatul a fost aproape instantaneu: la 11 ani era considerat unul dintre cei mai buni jucători ai Havanei, iar la 13 ani l-a învins pe Corzo, cel mai bun jucător cubanez al timpului devenind campion al țării sale! Rezultatul acesta senzațional, care l-a așezat pe micul José Raul între „copiii minune" ai timpului său, l-a impulsionat în mod deosebit și constituie, probabil, principala explicație a faptului că în anii următori, Capablanca, plecat la studii universitare în S.U.A., a început un triumfal tur al importantelor centre șahiste nord americane învingîndu-și ușor cei mai puternici adversari și intrînd în „sferele înalte" ale lumii șahiste. În 1909 Capablanca îl învinge cu ușurință pe Frank Marshall, unul dintre cei mai buni mari maeștri ai timpului și candidat la titlul mondial, iar în 1911 cîștigă superturul de la San Sebastian înaintea lui Vidmar, Rubinstein, Marshall etc., afirmîndu-se ca o nouă stea șahistă de primă mărime! În 1914 la turneul de la St. Petersburg, Capablanca îl învinge pentru prima oară pe campionul mondial Lasker și se clasează în final al doilea numai datorită lipsei sale de experiență în marile turnee. Acest loc 2 i-a dat, dealtfel, dreptul formal de a deveni candidat la titlul suprem, meciul oficial amînîndu-se, totuși, pînă în 1921 din cauza izbucnirii primului război mondial. Așteptat cu un interes uriaș, meciul s-a desfășurat la Havana și s-a terminat cu senzaționala victorie a tînărului Capablanca (4—0 și 10 remize). După meci, Lasker a făcut următoarea caracterizare a virtuosului său adversar: „Stilul lui Capablanca este curat ca un cristal, iese în evidență printr-o logică de fier, prin exactitate. Este un practician de excepție, foarte energic. Adîncimea jocului lui Capablanca este o adîncime matematică, nu poetică — el preferă oricînd pozițiile foarte clare"! Întrebat dacă, după părerea sa, Capablanca reprezintă campionul ideal de șah al lumii Lasker a răspuns surprinzător, că stilul de joc al lui Capablanca poate duce la moartea șahului prin remiză!...

O oarecare explicație a acestei afirmații a genialului Lasker constă în faptul că „mașina șahistă", Capablanca, cum l-au supranumit ziariștii (care l-au prezentat drept o forță irezistibilă pentru orice adversar) juca atît de perfect încît între 1914 și 1927 a pierdut numai 5 partide de turneu, o performanță într-adevăr extraordinară, cu care nu se poate lăuda nimeni în zilele noastre!

Faptul că în cele 583 de partide de turnee și meciuri pe care le-a jucat el a cîștigat 302, a remizat 246 și a pierdut numai 35 (!) i-a înconjurat numele cu o aură de invincibilitate de-a lungul întregii sale cariere.

Extraordinarele succese repurtate de noul campion mondial, încununate de triumful din 1927 de la New York unde i-a învins, clar, pe toți candidații la titlu: Alehin, Marshall, Vidmar, Nimzowich, Spielman i-au dat lui Capablanca impresia că este, într-adevăr, invincibil. Bazîndu-se, probabil, pe rapiditatea extraordinară a jocului său în toate fazele partidei (Capablanca recunoscut îndeosebi pentru tehnica sa în poziții simple era, de asemenea, un excelent jucător de atac), pe modul magnific în care juca cele mai grele finaluri, neteoretice în acea vreme. Capablanca a declarat că poate remiza orice poziții dacă dorește, contra oricui! Această greșeală, izvorîtă în primul rînd din repetatele laude ale ziariștilor, uluiți de lipsa aproape totală a greșelilor în partidele lui Capa, a fost exploatată magistral de A. Alehin, care a reușit să-l învingă în 1927, răpindu-i titlul mondial (6—3 și 25 remize)...

În mod surprinzător, marele artist care a fost Capablanca a continuat să joace foarte bine între 1928 și 1939, printre marile sale succese numărîndu-se și victoriile la turneele de la Hastings 1929, Moscova 1936 și Paris 1938. Ultima probă a extraordinarului său talent a fost Olimpiada de la Buenos Aires, din 1939, cînd a cîștigat locul 1 la masa 1 (campionat mondial neoficial) înaintea lui Alehin. Numai 3 ani mai tîrziu, la 8 martie 1942, marele Capablanca a murit în urma unui atac de cord.

Considerat, pe bună dreptate, unul dintre cei mai eminenți, cei mai străluciți campioni ai tuturor timpurilor, Capablanca, idolul necontestat a milioane de șahiști — printre care și Fischer și Karpov — a exercitat o uriașă influență asupra dezvoltării ulterioare a jocului minții, toți marii maeștri străduindu-se să joace, pe cît posibil, uneori măcar la nivelul tehnicii fantastice a fostului campion mondial. S-a afirmat de multe ori că cea mai mare laudă adusă unui maestru este să se afirme că a cîștigat o partidă „à la Capablanca".

Ce-au gîndit despre Capablanca contemporanii săi, exprimă probabil cel mai bine cuvintele admirative ale lui Alehin, la moartea marelui său adversar: „În moartea lui Capablanca noi pierdem pe cel mai strălucit geniu al șahului pe care l-a avut vreodată lumea".

ALEHIN — CAPABLANCA
New York 1927)

1 d4 Cf6 2 c4 e6 3 Cf3 b6 4 g3 Nb7 5 Ng2 c5 ? ! 6 d5 ! e : d5 7 Ch4 gb ! 8 Cc3 Ng7 9 0—0 0—0 Nf 4 d6 11 c : d5 (Albul caută să obțină un avantaj în deschidere. Interesant era 11 C : d5 12 N : d5 13 D : d5 Ca6 ! un joc echilibrat, fiindcă nu e așa bine 14 N : d6 Te8 ! un joc mai bun pentru negru). 11... Ch 5 ! 12 Nd2 Cd7 13 f4 ? (Mai bine era 13 e4 Chf6 14 f4 după părerea lui Alehin) 13... a6 14 Nf3 ? ! (Mai bine era 14 a4 !) 14... Chf6 15 a4 c4 (Negrul a obținut inițiativa prin mutări foarte simple. Se amenință b6—b5) 16 Ne3 Dc7 17 g4 Cc5 ! 18 g5 Cfd7 18 f5 Tfe8 20 Nf4 Ne5 ! 31 Ng4 Cb8 (Capablanca nu dă practic atenție atacului alb pe flancul regelui care se va dovedi superficial) 22 f : g6 h : g6 23 Tb1 N : c3 ! (O hotărîre îndrăzneață, justificată pozițional) 24 b : c3 Dc5 + 25 e3 Ce5 ! 26 Nf3 Cd3 ! (Inceputul unei frumoase combinații prin care negrul va „culege roadele" jocului său foarte exact de pînă acum).

27 Rh1 N : d5 28 T : b3 C : f4 29 Tb1 T : e3 (Cîștigînd un pion, apoi al doilea, Capablanca are acum poziția complet cîștigată. Restul partidei nu mai necesită comentarii, fiind interesant numai pentru tehnica desăvîrșită a lui Capa în realizarea avantajului !). 30 Cg2 T : f3 ! 31 T : f3 C : g2 32 R : g2 Te8 33 Rf1 N : f3 34 D : f3 D : g5 35 Te1 T : e1 + 36 R : e1 Dg1 + 37 Rd2 D : h2 + 38 Rc1 De5 39 Rb2 Rg7 40 Df2 b5 41 Db6 b : a4 42 D : a6 De2 + și albul cedat.

O impresionantă lecție tactică în fața unuia dintre cei mai mari jucători combinativi ai tuturor timpurilor.

FLORIN GHEORGHIU

pentru tineri — ȘTIRI·NOUTĂȚI·INFORMAȚII — cetățenești

BREVET '80

Redeschidem, astăzi, caseta introdusă anul trecut la rubrica noastră (sub genericul „Brevet '79"), animați de aceeași intenție: popularizarea contribuției tinerilor la continua perfecționare a relației „știință-producție", sub forma invențiilor și inovațiilor. Experiența acumulată ne-a condus la concluzia că se poate crea, prin intermediul rubricii, un dialog direct, între noi și autorii invențiilor brevetate și unul indirect — prin mijlocirea noastră — între autori (titulari de brevete) și producătorii interesați de aplicarea în producție a invențiilor respective, de execuția în serie a eventualelor aparate propuse de inventatori etc.

Precizăm că sursa noastră de informare o constituie buletinele editate de O.S.I.M., consultațiile permanente cu tovarășii din conducerea oficiului. Cum însă în evidența oficiului (precum și în buletinele editate) nu figurează — din păcate, pentru noi — și vîrsta inventatorilor, facem un apel către autorii tineri, ale căror invenții au fost brevetate în 1980, să ne furnizeze această informație, alături de altele, cum ar fi: denumirea invenției, numărul brevetului, o sumară prezentare (fără detalii tehnice), aplicabilitatea, principiul de funcționare, eficiența economică, prețul estimat de autor (titular), șansele de eliminare a importului prin (sau după) aplicarea invenției, greutăți întîmpinate și propuneri concrete de aplicare etc.

Apelul nostru este valabil și pentru colectivele de tineri autori, de fapt coautori ai unor invenții brevetate. Pentru ca noi să putem facilita legătura producătorilor interesați cu autorii sau titularii invențiilor, precizăm că sînt necesare adrese și numere de telefon.

JOI un cetățean o atitudine

DE LA ANA LA CAIAFA

M-am mutat, din anul 1977, împreună cu familia (soție și patru copii mici) într-un apartament (nr. 60) din Blocul 12, de pe strada Compozitorilor 30 bis, proprietate de stat. Apartamentul este situat la etajul 4, ultimul. În iulie 1979 prin plafon a început să curgă apă. M-am adresat I.C.R.A.L. A venit, în august, un lucrător care a astupat locul umed cu un carton, promițînd să revină pentru a termina reparația. Ceea ce nu s-a mai întîmplat. Firește, apa continuă să curgă...

În plus, atît nouă cît și altor vecini ni s-au umezit pereții exteriori, la toate camerele. Ne-am dus din nou la I.C.R.A.L., care ne-a trimis la constructor, pe motiv că nu s-a făcut încă recepția blocului (din 1977 !). Constructorul ne-a spus că nu poate finanța lucrările de reparații și că acest lucru l-ar putea face I.C.R.A.L. Reîntorși aici, am obținut o... promisiune: „vor veni specialiștii noștri la fața locului !". Dar, nici specialiștii n-au mai ajuns ! În ianuarie am făcut noi, locatarii, o cerere colectivă, la care am atașat ulterior o schiță cu defecțiunile apărute. Schița se află la Atelierul de proiectare al I.C.R.A.L. Am înțeles că, aici, sarcina rezolvării revine tovarășei inginer Bancu, pe care o tot caut de cîteva luni. De cele mai multe ori „nu este în birou", iar cînd o găsesc îmi spune: „reveniți, nu am încă un rezultat !" Îl va avea, oare, vreodată ? Pot înțelege tovarășii de la I.C.R.A.L. se înseamnă 3 camere cu igrasie, în care cresc 4 copii mici ?

MIRCEA SĂNDULESCU

SUB OCHII NOȘTRI

Își etalează grația „dansul" lebedelor pe oglinda lacului din Parcul poporului — Craiova

Foto: N. NEGULESCU

·ultrascurte·ultrascurte·ultrascurte·

Cetățeana Elena Prodan din Dorohoi ne informează că străzile C. Dobrogeanu-Gherea și Liliacului din localitate sînt — moldovenește spus — „fărîmate rău" și propune asfaltarea lor neîntîrziată. Susținem propunerea, adăugind convingerea că nu e deloc plăcut să „dai în gropi", ziua în amiaza mare, fără vina ta ! ● Pe B-dul George Coșbuc, la numărul 6, se află Unitatea nr. 4 de Reparații radio-casetofoane-magnetofoane, condusă de tînărul electronist Mihai Constantinescu. Calitatea reparațiilor efectuate aici este ireproșabilă, promptitudinea lor — o regulă. Se poate, prin urmare, și așa... ● Teodor Abagiu din Mehedinți ne aduce la cunoștință faptul că cele patru cămine de nefamiliști, ridicate, în 1976, lîngă Grupul școlar minier din orașul Motru, au fost date uitării de constructor, care nu s-a mai învrednicit cu finisajul, deși fondurile „au fost folosite". Nu ne miră foarte tare, dar nici nu renunțăm la speranța că și pe constructorul respectiv îl va trage cineva la răspundere, într-o bună zi ! Aviz celor în drept s-o facă !...

„ACRU" N-AVEM

Rareori se întîmplă ca la „Rarău" (e vorba de unitatea Lacto din Șoseaua Pantelimon) să poți fi servit cum se cuvine. Cînd este „sana" nu sînt cornuri, cînd sînt cornuri, nu e lapte. (Vorba ceea: „cînd sînt cuie, nu sînt scînduri..."). Cînd lipsește laptele acru, nu lipsește „acreala" vînzătoarei, care-ți răspunde pe un ton răstit: „Acru n-avem !". Așadar, te trezești spunîndu-ți: „Hai la masă, dacă ți-ai luat de-acasă !". Oare cînd vin controlorii activității comerciale la „Rarău", nu se interesează și de astfel de aspecte? **(DUMITRU DUMITRICĂ).**

DE CE?

Sandalele marca „Antilopa" (combinație de înlocuitori de piele și pînză) rămîn fără tocuri de la prima încălțare, dezmințind reclama care li se face ?

„STRADA VIITORULUI"

Pentru călătorul care face azi un popas la Orăștie, străvechiul oraș al Paliei, înnoirile din ultimii ani, frumoasele edificii, întreținute gospodărește de locuitori, s-ar putea să constituie o surpriză. Și e firesc să fie așa !

La dispoziția cetățenilor au fost puse 2 700 de apartamente din fondurile statului, cămine de nefamiliști pentru tineri, însumînd circa 1 300 de locuri, o nouă școală cu 16 săli de clasă, un dispensar medical, un oficiu poștal cu centrală telefonică interurbană, un club al tineretului, o cantină-restaurant cu peste 300 locuri, un magazin universal cu o suprafață de peste 500 mp.

Străzile Orăștiei au denumiri semnificative: Libertății, Progresului, Primăverii, Luminii ș.a. Dar poate cea mai sugestivă dintre toate este strada Viitorului, care simbolizează perspectiva luminoasă a orașului.

Privit de pe strada Viitorului, orașul se înfățișează ca un centru muncitoresc prosper, modern, capabil de autodepășire de la o zi la alta. Desigur, prin munca entuziastă a locuitorilor săi, a tinerilor care-l iubesc și — se știe — frumos și adevărat este numai ceea ce iubești ! **(IOAN VASIU).**

Invităm cititorii să colaboreze la rubrica noastră.

Rubrică redactată de M. DRAGOMIR

DE PESTE HOTARE

• ştiri, note, comentarii • ştiri, note, comentarii •

Manifestări dedicate aniversării a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat şi independent

DELHI 2 (Agerpres) — În numărul său pe luna iulie, revista indiană „Socialook" publică un grupaj de articole consacrat aniversării a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat şi independent.

În articolul **„Nicolae Ceauşescu: cooperarea internaţională strînsă — o necesitate a timpului"** sînt redate fragmente din cuvîntarea preşedintelui României la întîlnirea de lucru cu reprezentanţii ai oamenilor de ştiinţă din domeniul istoriei, precum şi aspecte din istoria şi luptele dacoromane. Articolul este însoţit de fotografia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, precum şi de imagini reprezentînd momente din viaţa dacilor.

În articol se arată că **„poporul român — o naţiune iubitoare de pace — celebrează aniversarea înfiinţării statului dac centralizat şi independent, eveniment istoric care arată că progresul şi civilizaţia sînt strîns legate de ideile păcii, prieteniei şi respectului între naţiuni independente şi suverane".**

„Întemeierea statului dac centralizat şi independent, sub conducerea lui Burebista a marcat dezvoltarea vieţii materiale şi spirituale pe teritoriul locuit de daci", Revista publică, de asemenea, poezia „Dacica", de Tudor Arghezi.

NICOSIA 2 (Agerpres) — În cadrul acţiunilor dedicate celei de-a 2050-a aniversări a creării primului stat dac, centralizat şi independent, cotidianul ciprIot „Ta Nea" a publicat, recent, un amplu articol cu privire la dezvoltarea economico-socială a României socialiste. Ziarul subliniază **rolul hotărîtor al preşedintelui Nicolae Ceauşescu în elaborarea întregii politici interne şi externe româneşti, în dezvoltarea dinamică economico-socială a României şi în afirmarea sa prestigioasă pe plan internaţional.** Totodată, cotidianul prezintă pe larg politica economico-socială a partidului şi statului nostru şi evidenţiază realizările strălucite obţinute de poporul român în opera de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

BRUXELLES 2 (Agerpres) — La ambasada României din Bruxelles, a avut loc o conferinţă de presă consacrată aniversării a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat şi independent. Despre semnificaţia evenimentului în istoria ţării noastre a vorbit ambasadorul României la Bruxelles, Iulian Văcărel.

Au participat Jacques Moins, membru al C.C. al P.C. din Belgia, directorul presei comuniste, Jean Antoine, director la Radio-Televiziune, reprezentanţi ai Agenţiei de presă „Belga", ai Asociaţiei generale a ziariştilor profesionişti, ai principalelor ziare şi publicaţii belgiene.

Cu acest prilej, în saloanele ambasadei a avut loc vernisajul expoziţiei „Vestigii dacice".

Convorbiri româno-cehoslovace

PRAGA 2 (Agerpres) — Tovarăşul Virgil Cazacu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care la invitaţia Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, efectuează o vizită în Republica Socialistă Cehoslovacă, a avut miercuri, la Praga, convorbiri cu tovarăşul Vasil Bilak, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

În cadrul convorbirii, s-a procedat la un schimb de informaţii cu privire la preocupările actuale ale celor două partide în construcţia socialismului. Au fost discutate probleme ale relaţiilor româno-cehoslovace, exprimîndu-se de ambele părţi hotărîrea de a se acţiona în continuare pentru dezvoltarea şi intensificarea lor în spiritul convorbirilor şi înţelegerilor

tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşul Gustav Husak, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, preşedintele Republicii Socialiste Cehoslovace.

A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri pe probleme actuale ale vieţii internaţionale şi ale mişcării comuniste şi muncitoreşti. La convorbiri, care s-au efectuat într-o atmosferă caldă, tovărăşească, au participat M. Stefanak, şi F. Chlad, adjuncţi de şef de secţie la C.C. al P.C. din Cehoslovacia. A fost prezent Ionel Diaconescu, ambasadorul României la Praga.

Conferinţa la nivel înalt a Organizaţiei Unităţii Africane

FREETOWN — Trimisul Agerpres, Radu Budeanu, transmite: În şedinţa solemnă de deschidere a celei de-a XVII-a Conferinţe la nivel înalt a Organizaţiei Unităţii Africane, preşedintele ţării-gazdă, Siaka Stevens, după ce a exprimat satisfacţia profundă a poporului Sierrei Leone de a fi gazda unei reuniuni de o asemenea importanţă, a evocat drumul parcurs de Africa în lupta pentru eliberare, demnitate şi progres şi a elogiat victoriile obţinute de popoarele continentului în edificarea unui destin corespunzător propriilor aspiraţii. În context, el a adresat un fierbinte omagiu poporului zimbabwe, salutînd delegaţia noului stat condusă de Robert Mugabe. Preşedintele Stevens şi-a exprimat încrederea că numeroasele şi complexele probleme ale Africii îşi vor găsi o abordare constructivă, eficientă, cu prilejul actualei conferinţe.

Preşedintele R. F. Nigeria, Shehu Shagari, a subliniat faptul că Africa a devenit într-o proporţie covîrşitoare liberă, relevînd necesitatea unor acţiuni hotărîte pentru soluţionarea a numeroase probleme politice, economice, sociale. El a chemat Conferinţa O.U.A. să dea dovadă de spirit constructiv, să manifeste voinţa politică de a scoate din impas o serie de negocieri care vizează aspecte esenţiale ale vieţii africane, începînd cu soluţionarea politică a unor conflicte şi terminînd cu elaborarea unui program coerent şi eficient de ameliorare a calităţii vieţii în Africa.

În numele mişcărilor de eliberare din Africa, Sam Nujoma, preşedintele S.W.A.P.O., a exprimat recunoştinţa poporului namibian pentru sprijinul multilateral acordat de O.U.A. luptei sale drepte, eroice pentru eliberare. El a evidenţiat că momentul Zimbabwe a demonstrat vitalitatea luptei anticolonialiste, faptul că năzuinţele legitime ale unui popor dornic de libertate sînt validate pînă la urmă de forţa evenimentelor înseşi.

Vorbitorul a evocat strategia S.W.A.P.O., obiectivele sale, hotărîrea fermă de a duce pînă la victoria finală lupta împotriva apartheidului, pentru eliberarea completă şi definitivă a Namibiei.

În cuvîntul său, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a deplîns întîrzierea punerii în aplicare a planului Naţiunilor Unite asupra Namibiei, plan aprobat de Consiliul de Securitate, care prevede, între altele, supravegherea alegerilor libere în acest teritoriu, în vederea accesului la independenţă.

Criticînd cu fermitate acţiunile agresive ale regimului de la Pretoria împotriva Angolei, vorbitorul a estimat că abandonarea politicii de apartheid, încetarea represiunii, acordarea unei amnistii persoanelor exilate şi eliberarea deţinuţilor politici în Africa de Sud constituie condiţiile esenţiale ale unei reglementări juste şi durabile în această regiune.

Kurt Waldheim şi-a exprimat încrederea că relaţiile de colaborare O.N.U.—O.U.A. se vor intensifica şi a reliefat necesitatea ca viitoarea sesiune extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. consacrată noii ordini economice să includă, într-o strategie concertată a dezvoltării, structurile de program puse la punct, în aprilie anul acesta, de reuniunea O.U.A. la nivel înalt de la Lagos, consacrată problemelor economice.

Preşedintele Senegalului, Leopold Sedar Senghor, a dat expresie, în alocuţiunea sa, convingerii că popoarele africane, purtătoare ale unor milenare tradiţii culturale, sînt capabile, în condiţiile epocii noastre, să acceadă la progres şi civilizaţie. El a subliniat că Africa trebuie edificată pe baza opţiunilor africane, în concordanţă cu specificităţile istorice şi sociale ale continentului.

În încheierea şedinţei solemne, noul preşedinte în exerciţiu al O.U.A., Siaka Stevens, a evidenţiat imperativele politice, economice şi sociale ale continentului, liniile de evoluţie ale Africii într-o lume confruntată de acute probleme, necesitatea de a se întreprinde eforturi hotărîte pentru eradicarea colonialismului şi apartheidului, a neocolonialismului, pentru atenuarea şi eliminarea cauzelor înapoierii economice, a sărăciei şi mizeriei. El a evidenţiat responsabilitatea O.U.A. faţă de popoarele continentului, misiunea acesteia de a transforma speranţele popoarelor africane într-o realitate africană nouă.

Repere ale memoriei, ale cunoaşterii reciproce

A sintetiza în cîteva cuvinte impresii recente culese de-a curmezişul unei ţări de mărimea unui continent, în repedea ochire oferită de o călătorie-fulger, de la Washington D.C. la Golful Mexicului, de acolo — peste Far West — la Pacific; şi, înapoi spre est, pînă la paşnica Nouă Anglie şi tentacularul New York, — iată o experienţă bogată, condensînd în zile puţine o mare varietate de fapte şi trăiri, istorie, cultură şi viaţă cotidiană, fiecare în felul lor, suprapunîndu-se în straturi de impresii şi zigzaguri asociative, toate revendicîndu-şi dreptul la memorie şi reflectare de sine-stătătoare. Memoria ordonatoare, înainte de orice, în aceste zile de început de vară, revine însă înapoi şi mai departe, spre acea zi de 4 iulie 1776 cînd Revoluţia Americană, prin actul proclamării de independenţă, consfinţea naşterea — pe-atunci — a celei mai tinere republici din Lumea Nouă: Statele Unite ale Americii.

Amintirea acestui eveniment, devenit sărbătoarea naţională a poporului american şi celebrat în fiecare an cu tot fastul, din capitală pînă în cel mai îndepărtat ungher al ţării, se păstrează fireşte, şi dincolo de momentul festiv, în cîteva repere perene, zidite ca expresie a conştiinţei colective, sub forma solidă a unor impresionante monumente evocatoare. Ar trebui, probabil, început cu obeliscul dedicat conducătorului revoluţiei americane — lui George Washington — acea săgeată de piatră albă înţoarsă către cer şi decorînd ca un simbol înalt inima capitalei, pe marele ax verde ce leagă fluviul Potomac şi monumentul lui Abraham Lincoln de colina Capitoliului. În depărtări dictate de un geometrism programatic — vast şi sobru, dar cordial totodată —, imensa peluză are de-a dreapta şi de-a stînga ei monumentul lui Thomas Jefferson şi, respectiv, Casa Albă, cu kilometrul zero („zero milestone"), tot atîtea puncte de orientare în geografia fizică şi spirituală a naţiunii.

Semnificativ, de-a lungul acestei artere se află concentrate, printre altele, numeroase temple ale ştiinţei de carte, aşezăminte închinate artelor şi cunoaşterii, în sensul cel mai larg al cuvîntului: cele mai importante galerii de pictură şi sculptură, complexul instituţiei Smithsonian, aripa veche şi nouă a Galeriei Naţionale, muzeul de arte şi meşerii, cel de tehnologie şi istorie, de aeronautică şi cercetare spaţială, grădina botanică şi multe alte centre vitale de interes pentru vizitator şi omul de cultură.

Între acestea, desigur, reţine atenţia Biblioteca Congresului, adevărat palat al cărţii şi al operelor spiritului, adăpostind aproximativ 20 de milioane de volume în mai toate limbile pămîntului şi un fond de peste 74 de milioane de alte bunuri purtătoare de informaţie culturală, înregistrări, benzi, discuri, stampe, hărţi. Am avut plăcerea şi privilegiul de a vizita aici, în depozite, sectorul de carte şi revistă românească, constatînd cu satisfacţie şi surpriză prezenţa în rafturi nu numai a unui fond foarte mare de lucrări vechi, dar şi o alertă şi substanţială ţinere la zi cu ultimele noutăţi editoriale apărute în ţară, precum şi cu ritmul, cotidian, hebdomadar sau lunar, de apariţie a periodicelor mai importante. Nu departe de acest

Însemnări din Statele Unite ale Americii

imens, aproape borgesian „creier al cărţii", în aripa nouă a Galeriei Naţionale (inaugurată în 1978), într-o mică încăpere de la etaj, am putut întîlni alte opere ale spiritului românesc: două splendide sculpturi de C. Brâncuşi, tutelînd locul din înaltul soclurilor lor — **Pasărea în văzduh şi Portretul Doamnei Eugene Meyer.**

Dar Washingtonul, desigur, nu este decît o escală în drumul întortocheat şi lung care mă duce, de pildă, la New York pentru premiera, **în română,** a piesei americanului Paul Foster, „Elisabeta", jucată de teatrul bucureştean Bulandra pe scena din Off-Broadway a Companiei „La MaMa". În prezenţa lui Liviu Ciulei, creatorul regiei, şi a dramaturgului însuşi, în mijlocul unei săli arhipline şi entuziaste, actorii români smulg ropote de aplauze... New Yorkul îmi prilejuieşte reîntîlniri cu alţi prieteni ai artei şi culturii româneşti: sculptorul şi criticul Sidney Geist (autorul unei cunoscute monografii despre Brâncuşi), plasticienii Chris şi Susan Wilmarth care au vizitat acum cîţiva ani ţara noastră şi îi poartă o amintire dragă. Într-o scurtă vizită turistică la Palatul O.N.U., am onoarea şi plăcerea de a fi însoţit de dl. Donald Dunham, de la UNITAR (una din secţiile Organizaţiei mondiale); în tinereţea sa însoţitorul meu a fost autorul unei teze de doctorat despre folclorul românesc, susţinută la Bucureşti sub îndrumarea profesorilor G. Oprescu şi Tudor Vianu, cărora le poartă o veche, neştearsă recunoştinţă. Dl. Dunham este un avizat cunoscător al picturii româneşti, cu o deosebită preţuire pentru artiştii ca Ressu şi Ţuculescu despre care întreţinem un dialog stimulator şi vivace. Alte drumuri **mă** poartă la redacţia revistei **The New Yorker,** unde întîlnesc pe Dl. Edward Stringham care manifestă un interes plin de căldură faţă de literatura şi, în mod special, muzica românească modernă, despre care descoperă că are cunoştinţe surprinzător de bogate... Cultura şi arta României mi s-au dovedit cunoscute şi preţuite şi în alte părţi, pe coasta de vest, de pildă. La Universitatea din Los Angeles, profesorul Nathan H. Shapira, de la **Dickson Art Center** îmi exprimă, printre altele, dorinţa unei traduceri englezeşti bune după **Scrisoarea pierdută** a lui I.L. Caragiale, pe care o consideră de mare actualitate. Problema traducerilor preocupă şi pe interlocutorii mei de la editura „City Lights" din San Francisco, care au acordat drepturi de difuzare în România pentru o antologie de poezie americană. La Universitatea din Seattle, în nordul statului Washington, vice-rectorul Robert Garfias, specialist în etnologie, folclor şi muzică, discută elogios şi competent balada Mioriţa, pe care o cunoaşte direct, nu numai din excelenta traducere făcută în engleză de poetul american W.D. Snodgrass. La Seattle e-xistă, de altfel, o secţie de română condusă de profesorul James Augerot care a vizitat în mai multe rînduri România... La extrema cealaltă a Statelor Unite, înapoi pe coasta Atlanticului în micul oraşel maritim Newport, bogat în tot felul de relicve ale trecutului, o neaşteptată surpriză îmi este rezervată la **Redwood Library,** cea mai veche bibliotecă în uz neîntrerupt pe continentul nord-american, începînd cu primele decenii ale secolului al XVIII-lea; într-un raft cu tomuri din cel mai vechi fond al aşezămîntului, descopăr cu emoţie un exemplar rarisim, din ediţia londoneză Princeps a versiunii engleze după **Istoria Imperiului Otoman** de Dimitrie Cantemir (1734) — pînă la proba contrarie, prima carte gîndită şi scrisă de un român care a traversat astfel Atlanticul spre Lumea Nouă!

Într-o ordine de idei diferită, locuitorii oraşului Newport îşi amintesc şi acum de o prezenţă mai recentă, legată în sens foarte concret de o traversare românească a Oceanului: vizita de prietenie de acum cîţiva ani făcută aici de bricul **Mircea** care a participat la marile serbări comemorînd, în iulie 1976, bicentenarul Independenţei americane. Prin însuşi caracterul lor simbolic, repere de memorie ca cele de mai sus devin, şi astăzi, prilej fecund de reîmprospătată meditaţie, despre mai buna cunoaştere şi înţelegere dintre oameni şi popoare, într-o lume a păcii.

ANDREI BREZIANU

Notă de protest a guvernului libanez

NAŢIUNILE UNITE 2 (Agerpres) — Reprezentantul permanent al Libanului la Naţiunile Unite, ambasadorul Ghassan Tueni, a adresat secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, o notă în care protestează cu tărie pe lîngă Consiliul de Securitate împotriva noilor incursiuni israeliene în sudul ţării sale. Libanul — a spus el — îşi rezervă dreptul de a cere convocarea unei reuniuni a Consiliului de Securitate „dacă escaladarea violenţei va continua" — informează agenţia U.P.I. În document se enumeră incursiunile israeliene şi se reaminteşte plîngerea adresată secretarului general al O.N.U., la 26 iunie, în care Libanul acuza armata israeliană de a încerca să se stabilească permanent pe teritoriul libanez, în zona de frontieră.

Reuniune în problema autonomiei palestiniene

WASHINGTON 2 (Agerpres) — Egiptul, Israelul şi Statele Unite au început, miercuri, la Washington convorbiri destinate reîncălzirii negocierilor asupra autonomiei palestiniene — relevă agenţiile Associated Press şi France Presse.

Programate să dureze pînă joi, aceste convorbiri urmăresc să stabilească în ce condiţii, la ce nivel şi cînd ar putea să fie reluate negocierile asupra autonomiei palestinienilor din teritoriile ocupate — Cisiordania şi Gaza, negocieri întrerupte la mijlocul lunii mai.

La aceste convorbiri Egiptul este reprezentat de Kamal Hassan Ali, ministru al afacerilor externe, Israelul — de Yossef Burg, ministru de interne, iar S.U.A. — de Sol Linowitz, ambasador special pentru Orientul Mijlociu.

● NUMĂRUL TURIŞTILOR STRĂINI care au vizitat Spania în primele cinci luni ale acestui an este în scădere cu 9,3 la sută, în comparaţie cu aceeaşi perioadă a anului trecut, s-a anunţat oficial la Madrid.

Plan de urgenţă privind reducerea şomajului la Madrid

MADRID 2 (Agerpres) — Principalele două uniuni sindicale din Spania — Confederaţia Sindicală a Comisiilor Muncitoreşti şi Uniunea Generală a Muncitorilor — au elaborat, în colaborare, un plan de urgenţă vizînd soluţionarea problemei şomajului la Madrid. Acesta a fost prezentat guvernului împreună cu listele conţinînd semnăturile a 50 000 de muncitori din întreprinderile madrilene, prin care aceştia sprijină propunerile federaţiilor sindicale din care fac parte.

Se aminteşte, în acest context, că la Madrid există în prezent 197 000 de şomeri, ceea ce reprezintă 11,6 la sută din populaţia activă a capitalei spaniole. Dintre aceştia, numai 46,5 la sută primesc alocaţii de şomaj.

Planul menţionat, care se bucură, de asemenea, de sprijinul Partidului Comunist şi al Partidului Socialist Muncitoresc Spaniol, cere, între altele, guvernului să iniţieze un program de investiţii vizînd crearea de noi locuri de muncă, crearea unui sistem de asistenţă socială în favoarea tuturor şomerilor şi sprijinirea tinerilor aflaţi în căutarea primului lor loc de muncă.

Conferinţa arabă de la Alger

ALGER 2 (Agerpres) — În capitala Algeriei s-au încheiat lucrările primei conferinţe avînd ca temă utilizarea gazelor naturale în lumea arabă, desfăşurată timp de două zile sub egida Organizaţiei Ţărilor Arabe Exportatoare de Petrol (O.P.A.E.P.). Declaraţia finală adoptată de participanţi recomandă ca ţările arabe exportatoare de gaze naturale să încerce alinierea preţurilor acestui produs la cele practicate în cazul petrolului şi să elaboreze o politică economică în care să ia în consideraţie diversele utilizări ale gazelor.

Pe o stradă din Capetown, Africa de Sud, după ce poliţia regimului rasist a dispersat cu brutalitate o demonstraţie a populaţiei de culoare

AFRICA DE SUD: Agresiune în Angola, represiuni brutale pe plan intern

LUANDA 2 (Agerpres). — În urma unor lupte îndîrjite, forţele armate angoleze au eliberat oraşul Mongua din provincia Cunene, ocupat de mai multe zile de trupe agresoare sud-africane, se anunţă într-un comunicat oficial dat publicităţii la Luanda.

Comunicatul Ministerului Apărării arată că întărirea contingentului sud-african în Angola este însoţită de extinderea zonelor pe care Pretoria încearcă să le controleze. Ocupînd „vaste zone în Cunene", armata sud-africană a intrat în provincia vecină Kuando Kubangoo, unde trupe aeroportate au atacat populaţia din M'Pupaa.

LUANDA 2 (Agerpres). — După cum relatează agenţia Angop, diferite categorii sociale şi organizaţii ale muncitorilor şi tineretului din Angola şi-au manifestat protestul faţă de actele de agresiune întreprinse de regimul minoritar sud-african, precum şi hotărîrea lor ca, strîns unite în jurul M.P.L.A. — Partidul Muncii, să lupte pentru apărarea independenţei ţării şi a cuceririlor revoluţiei angoleze. Astfel de acţiuni au avut loc la Luanda, la care au luat parte reprezentanţi ai studenţilor, la întreprinderea de încălţăminte „Fib" din capitală. Aceeaşi poziţie de respingere fermă a actelor de agresiune întreprinse de rasiştii de la Pretoria, a fost adoptată de sindicatele muncitorilor din construcţii, de la societatea naţională de radiodifuziune, din întreprinderile comerciale şi din alte sectoare.

PRETORIA 2 (Agerpres). — Autorităţile sud-africane continuă acţiunile represive îndreptate împotriva oricăror manifestări de protest ale populaţiei de culoare sau a oricăror persoane care îşi manifestă, într-un fel sau altul, opoziţia faţă de regimul de apartheid. Astfel, într-o suburbie locuită numai de negri a oraşului Uitenhage, poliţia a atacat un grup de 300 persoane, avînd drept acoperire „legală" recenta măsură de prelungire a interzicerii oricăror întruniri cu caracter politic. Ca urmare a focurilor de armă trase de poliţişti, un tînăr negru a fost ucis. Agenţia Associated Press, care relatează despre acest incident, menţionează că cele petrecute la Uitenhage reprezintă prima acţiune a populaţiei de culoare, după manifestaţiile comemorative ale evenimentelor de la Soweto.

Totodată, autorităţile rasiste sud-africane au condamnat mai multi membri ai clerului care au fost acuzaţi pe baza aceleiaşi legislaţii privind interzicerea oricăror întruniri cu caracter politic.

PRETORIA 2 (Agerpres). — Congresul Naţional African condamnă, într-un comunicat dat publicităţii, „ocuparea ilegală şi asasinarea unor persoane angoleze lipsite de apărare de către trupe ale regimului de la Pretoria, care ocupă şi folosesc teritoriul namibian ca bază pentru atacurile împotriva Republicii Populare Angola".

În document, C.N.A. îşi exprimă „indignarea faţă de actele criminale de agresiune sud-africane împotriva populaţiei paşnice a Angolei" şi faţă de „violarea suveranităţii şi integrităţii teritoriale a acestei ţări" de către forţele armate ale regimului rasist de la Pretoria.

Atacurile actuale împotriva Angolei constituie „atentate săvîrşite de regimul sud-african pentru destabilizarea situaţiei ţărilor Africii australe, în încercarea de a opri lupta mişcărilor de eliberare, atacuri care fac parte din strategia imperialismului în regiune", se subliniază în comunicat.

Naţionalizări în India

DELHI 2 (Agerpres). — Parlamentul indian a aprobat hotărîrea guvernului federal privind naţionalizarea a şase importante bănci particulare, cu un capital total de 24 miliarde de rupii.

Luînd cuvîntul cu acest prilej în faţa membrilor forului legislativ, ministrul de finanţe, M. R. Venkataraman, a subliniat că naţionalizarea băncilor private contribuie la întărirea sectorului de stat din economia naţională. El a amintit că, în prezent, statul controlează peste 90 la sută din totalul capitalului bancar din India, ceea ce reprezintă un factor hotărîtor în dezvoltarea accelerată a industriei şi agriculturii, precum şi în eforturile vizînd ridicarea nivelului de viaţă al categoriilor sociale celor mai defavorizate.

Moţiune de cenzură respinsă de parlamentul turc

ANKARA 2 (Agerpres) — Adunarea Naţională a Turciei (Camera Deputaţilor) a respins, miercuri, cu 227 de voturi contra 214, o moţiune de cenzură împotriva guvernului condus la Suleyman Demirel depusă de Bulent Ecevit, liderul Partidului Republican al Poporului, principala formaţiune de opoziţie — informează agenţiile France Presse şi United Press International. Moţiunea de cenzură a fost motivată de P.R.P. prin faptul că guvernul Demirel ar fi eşuat în eforturile de a pune capăt violenţei politice în ţară şi deteriorării continue a situaţiei economice. Deputaţii din partea Partidului Salvării Naţionale (P.S.N.), care au sprijinit propunerea de înscriere pe ordinea de zi a dezbaterilor, la vot s-au pronunţat împotriva acesteia, reafirmînd-şi sprijinul faţă de cabinetul Demirel.

pe scurt • pe scurt • pe scurt

● REUNIUNEA EXTRAORDINARĂ a ministrilor afacerilor externe ai ţărilor islamice va avea loc la Amman, la 11 iulie, a anunţat Habib El Chatty, secretarul general al conferinţei islamice (O.C.I.).

Într-o declaraţie făcută agenţiei iordaniene de presă — I.N.A., El Chatty a precizat că a avut la Amman convorbiri cu ministrul secretar de stat al afacerilor externe al Iordaniei, Marwan El Kassem, cu privire la organizarea acestei reuniuni.

NEGOCIERI HONDURIANO-SALVADORIENE

La Miami se desfăşoară în prezent o a treia rundă de negocieri directe în vederea rezolvării contenciosului existent între Honduras şi El Salvador după conflictul armat din 1969, s-a anunţat oficial la Tegucigalpa.

După revenirea delegaţiei Hondurasului la Tegucigalpa, ministrul relaţiilor externe al acestei ţări, Eliseo Perez Cadalso, va pleca în Guatemala, unde urmează să aibă o întrevedere cu omologul său salvadorian, Fidel Chavez Mena.

INTÎLNIRE E. HONECKER-R. STEEN

Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, l-a primit pe Reiulf Steen, preşedintele Partidului Muncitoresc Norvegian, ministrul comerţului şi navigaţiei al Norvegiei, care se află într-o vizită oficială în R.D.G. — menţionează agenţia A.D.N. A fost făcut un schimb de păreri cu privire la relaţiile dintre cele două state, la probleme internaţionale actuale. În centrul discuţiilor s-au aflat pericolele ce se degajă din încordarea situaţiei internaţionale, precum şi răspunderea comună a tuturor forţelor progresiste şi iubitoare de pace, a tuturor statelor, pentru asigurarea păcii, continuarea politicii de destindere şi încetarea cursei înarmărilor.

● ŞOMAJUL ÎN RÎNDUL TINERETULUI a continuat să se accentueze în Suedia. Astfel, potrivit statisticilor oficiale date publicităţii la Stockholm, în luna mai a.c. la oficiile de plasare a braţelor de muncă erau înscrişi 29 000 de tineri în vîrstă între 16 şi 24 de ani, cu 5 000 mai mulţi decît în luna corespunzătoare a anului trecut.

În ce priveşte numărul total al şomerilor, acesta era, la sfîrşitul lunii mai a.c., de 77 200.

SUCCESE ALE ÎNVĂŢĂMÂNTULUI CUBANEZ

Provincia cubaneză Cienfuegos este prima din ţară în care s-a încheiat „bătălia pentru clasa a şasea". Peste 25 000 de muncitori, ţărani, gospodine au terminat în această provincie cursurile de şcolarizare de şase ani.

Iniţiativa sindicatelor cubaneze privind îmbunătăţirea instruirii oamenilor muncii a luat în ţară o amploare deosebită. În prezent, 95 la sută din populaţia adultă a Cubei a absolvit sau se apropie de absolvirea cursului de învăţămînt de şase ani.

● LA BELGRAD A FOST SEMNAT un plan de cooperare culturală între guvernele R.S.F. Iugoslavia şi R.P.D. Coreeană pe anii 1980—1981.

DECLARAŢIE A PREMIERULUI PORTUGHEZ

Primul ministru portughez, Francisco Sa Carneiro, aflat în vizită oficială la Paris, a declarat, după convorbirile cu preşedintele Valéry Giscard d'Estaing şi premierul Raymond Barre, că va fi menţinut calendarul prevăzut pentru aderarea ţării sale la Piaţa comună.

La o conferinţă de presă, Sa Carneiro a menţionat că guvernul său preconizează în continuare să semneze tratatul de aderare la C.E.E. în primul sau în al doilea trimestru al anului viitor, astfel încît, în 1983, Portugalia să poată deveni membru cu drepturi depline al Pieţei comune.

● AGENŢIA D.P.A. INFORMEAZĂ că un avion de luptă al Bundeswehrului de tip „Starfighter" s-a prăbuşit deasupra unei păduri din Bavaria. Pilotul avionului şi-a pierdut viaţa. Nu se cunosc încă cauzele accidentului.

ACCIDENT LA BALATON

Agenţia M.T.I. informează că în apropiere de Balaton s-a produs un accident de circulaţie — un autobuz încărcat cu pasageri, avînd o viteză mare, s-a ciocnit cu o locomotivă în timp ce traversa calea ferată. În urma ciocnirii, 19 persoane au decedat, alte 12 persoane, internate, aflîndu-se în stare gravă.

În prezent, se fac cercetări pentru stabilirea cauzelor accidentului şi elucidării responsabilităţilor.

● AGENŢIA TASS ANUNŢĂ că în Uniunea Sovietică a fost lansat, miercuri, satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-1 191", la bordul căruia este instalat aparataj ştiinţific destinat continuării cercetărilor în spaţiul cosmic.

DEZBATERI PRIVIND SITUAŢIA DIN NOILE HEBRIDE

La Port Vila, capitala Noilor Hebride — condominiu franco-britanic — au început convorbiri între reprezentanţi ai guvernelor francez şi britanic şi primul ministru al arhipelagului, Walter Lini, în vederea soluţionării crizei provocate de rebeliunea de pe Insula Espiritu Santo. Purtătorul de cuvînt al premierului Lini a arătat însă că sfera discuţiilor este „foarte limitată" şi a reafirmat că pentru guvernul Noilor Hebride există două elemente care nu sînt negociabile — data proclamării independenţei, stabilită anterior la 30 iulie, şi Constituţia ţării.

O nouă „febră" a aurului?

Noua escaladă a preţului unciei de aur, înregistrată la începutul acestei săptămîni, continuă să se accentueze. Miercuri dimineaţa, la bursa din Zürich, metalul galben a fost cotat la 674 dolari, cu 12 dolari mai mult faţă de cursurile din seara zilei precedente. De asemenea, la bursa din Londra, preţul aurului a sporit cu 13 dolari, ajungînd la 674 dolari uncia, ceea ce reprezintă cel mai ridicat nivel după luna februarie a acestui an. Potrivit experţilor financiari, această tendinţă va continua să se manifeste şi în viitorul apropiat, în condiţiile creşterii neîncrederii faţă de dolar, a cărui valoare a scăzut miercuri, pe principalele pieţe monetare occidentale. Potrivit agenţiei France Presse, există premisa unei noi declanşări a aşa-numitei febre a aurului, cum a fost cea din toamna anului trecut, cînd uncia de metal preţios a fost cotată la aproximativ 800 de dolari.

de toate

Pentru protejarea urşilor panda

La Haga a fost semnat un protocol între R.P. Chineză şi Fondul mondial pentru protecţia animalelor (W.W.F.), conţinînd un plan de acţiune privind înfiinţarea unui centru de cercetări pentru protecţia urşilor panda.

China este singura ţară din lume unde trăiesc aceşti urşi. În prezent există circa 1 000 exemplare care trăiesc în libertate şi alţi 60 care trăiesc în grădini zoologice.

Programul semnat constă din crearea unui fond de 2 milioane dolari pentru sprijinirea activităţilor de creştere a acestor animale, în rezervaţiile naturale din provinciile Sichuan, Shanxi şi Gansu.

Campanie antidrog

Un document oficial publicat la Bogota şi citat de agenţia France Presse, informează că în cadrul acţiunilor desfăşurate de autorităţile columbiene împotriva traficanţilor de droguri, în ultimele 18 luni, în nordul ţării, au fost confiscate peste 3 700 de tone de marijuana. Totodată, au fost arestate peste 3 000 de persoane, dintre care 859 străini, în mare majoritate nord-americani, implicate, într-un fel sau altul, în această activitate ilicită.

De asemenea, autorităţile columbiene au sechestrat numeroase avioane, autovehicule şi nave, cea mai mare parte înmatriculate în Statele Unite, care serveau la transportarea drogurilor pe teritoriul american, precum şi arme, muniţii, aparate de radio-recepţie, piste de aterizare clandestine, utilizate de traficanţi.

Capriciile verii

Regiunea de sud-vest a Japoniei a fost afectată, marţi, de puternice precipitaţii. În urma cărora potrivit primelor informaţii, cel puţin trei persoane şi-au pierdut viaţa.

Căderile de apă, care au provocat, în unele regiuni, alunecări de teren, au perturbat, de asemenea, traficul rutier, feroviar şi aerian.

În regiunile de est ale Angliei se înregistrează o răcire considerabilă a vremii, însoţită de ploi torenţiale şi neîntrerupte timp de 12 ore. Potrivit serviciilor meteorologice britanice, luna iunie 1980 a fost cea mai bogată în precipitaţii din ultimii 22 de ani.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel: 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".
• Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362